

Regeringens proposition

2000/01:31

Vissa förmögenhets- och punktskattefrågor, m.m. Prop.
2000/01:31

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 oktober 2000

Göran Persson

Bosse Ringholm
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, i enlighet med vad som aviserades i budgetpropositionen för 2001, att fribeloppet vid förmögenhetsbeskattningen höjs från 900 000 kronor till 1 000 000 för ensamstående och till 1 500 000 kronor för sambeskattade par.

Vidare föreslås att reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Vidare föreslås att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

I propositionen behandlas också vissa problemställningar som gäller avfallsskatten och främst behandling av slam. Förslag lämnas om skattefrihet för rening och avvattnings av avfall, för slam och annat flytande avfall som förs till s.k. vassbäddar och för vattenverksslam som förs till slambassänger.

Dessutom föreslås att vägavgiften differentieras efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordonss motor uppfyller. Befrielse från fordonsskatt avskaffas för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre. Lastbilar befrias i stället från fordonsskatt om de inte är vägavgiftspliktiga och från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre, under förutsättning att de inte används i yrkesmässig trafik.

I propositionen behandlas slutligen ett uppdrag från riksdagen att överväga ett förslag om avdragsrätt vid arvsbeskattningen för kostnader för skötsel av grav. Något förslag till ändring av reglerna läggs inte fram.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext.....	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	13
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	16
2.5	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	20
2.6	Förslag till lag om ändring i tullagen (0000:000).....	22
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall.....	24
2.8	Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	26
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	27
2.10	Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)	32
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	37
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.....	39
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.....	40
2.14	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1240) om ändring i kupongskattelagen (1970:624)	44
2.15	Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam	46
3	Ärendet och dess beredning	47
4	Höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen	50
5	Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import.....	51
6	Olika avfallsskattefrågor	55
6.1	Generella undantag för behandling av avloppsslam, vissa behandlingsmetoder m.m.....	55
6.2	Behandling i vassbäddar	57
6.3	Vattenverksslam	59
6.4	Rening av flytande avfall och avvattning av avfall på skattepliktiga anläggningar.....	60
6.5	Ikraftträdande.....	63
7	Differentiering av vägavgiften	63
8	Skatteregler för veteranfordon	66

9	Bilskrotningslagen.....	70	Prop. 2000/01:31
10	Uppgiftsskyldighet för registrerade trossamfund.....	72	
11	Vissa arvsskattefrågor	73	
11.1	Kostnader för vård och skötsel av gravplats.....	73	
11.2	Fastighetsägares boendekostnader.....	75	
12	Offentlig-finansiella effekter.....	75	
13	Författningskommentar	76	
13.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.....	76	
13.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	77	
13.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	80	
13.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	81	
13.5	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	82	
13.6	Förslaget till lag om ändring i tullagen (0000:000).....	82	
13.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall.....	83	
13.8	Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	84	
13.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.....	84	
13.10	Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)	85	
13.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	86	
13.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.....	87	
13.13	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.....	87	
13.14	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1240) om ändring i kupongskattelagen (1970:624)	87	
13.15	Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam.....	88	
Bilaga 1	Lagförslagen i promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import.....	89	
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import.....	99	
Bilaga 3	Lagförslaget i promemorian Avvattningslag om avfall med flera avfallsskattefrågor.....	100	
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Avvattningslag om avfall med flera avfallsskattefrågor.....	102	

Bilaga 5	Förteckning över remissinstanser beträffande Trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande Bilen, miljön och säkerheten (SOU 1999:62).....	103
Bilaga 6	Protokoll med ändring av avtalet den 9 februari 1994 om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer.....	104
Bilaga 7	Lagförslaget i Riksskatteverkets rapport angående vissa frågor rörande försäljningsskattelagen.....	108
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna beträffande Naturvårdsverkets översyn av bilskrotningslagstiftningen.....	114
Bilaga 9	Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian om kostnader för vård och skötsel av gravplats m.m. – avdragsrätt vid arvsbeskattningen?.....	115
Bilaga 10	Lagrådsremissens förslag.....	116
Bilaga 11	Lagrådets yttrande.....	147
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 oktober 2000...	153
	Rättsdatablad.....	154

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,
2. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
3. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
5. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
6. lag om ändring i tullagen (0000:000),
7. lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall,
8. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),
9. lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
10. lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343),
11. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
12. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,
13. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
14. lag om ändring i lagen (1999:1240) om ändring i kupongskattelagen (1970:624),
15. lag om ändring i lagen (1976:266) om skatt på annonser och reklam.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 19 och 21 §§ lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Skatten beräknas på den beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet är den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. Den beskattningsbara förmögenheten avrundas nedåt till helt tusental kronor.

För fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § uppgår fribeloppet till 900 000 kronor. För annan juridisk person uppgår fribeloppet till 25 000 kronor.

Fribeloppet uppgår till

1. 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § första stycket 4,

2. 1 500 000 kronor för fall som avses i 21 § första stycket 1–3, och

3. 25 000 kronor för annan juridisk person än dödsbo och familjestiftelse.

21 §

Sambeskattning skall ske av

1. makar som levtt tillsammans under beskattningsåret,

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans, och

3. föräldrar och deras hemmavarande barn under 18 år.

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans,

3. föräldrar som sambeskattas enligt 1 eller 2 och deras hemmavarande barn under 18 år, och

4. en förälder, som inte sambeskattas enligt 1 eller 2, och dennes hemmavarande barn under 18 år.

Makar sambeskattas inte det beskattningsår då de ingår äktenskap, om de inte skall sambeskattas enligt första stycket 2. Sambor sambeskattas inte det beskattningsår då den omständighet som medför att de skall sambeskattas inträffar. Vid ena makens eller sambons död sambeskattas makarna respektive samborna det beskattningsår då dödsfallet inträffade. Om det i annat fall inträffar ändring i något förhållande som har

betydelse för frågan om makar eller sambor skall sambeskattas ett visst Prop. 2000/01:31
beskattningsår, bedöms frågan efter förhållandena under den större delen
av beskattningsåret.

Frågan om barn är hemmavarande eller under 18 år bedöms efter
förhållandena den 1 november beskattningsåret. Fosterbarn anses inte
som hemmavarande barn.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången
vid 2002 års taxering.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1563) om tobaksskatt, dels att 9, 9 b, 20, 22, 38–40 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 9 c och 38 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

6. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

9 b §

Skattskyldighet enligt 9 § första stycket 7 föreligger inte för varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom olyckshändelse eller force majeure.

Skattskyldighet enligt 9 § första stycket 6 föreligger inte för varor som förvärvats skattefritt enligt 31 e § och som förstörts genom olyckshändelse eller force majeure.

9 c §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av skattepliktiga varor från tredje land är,

1. om varorna förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde, den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen eller skulle ha

varit skyldig att göra detta om varorna hade varit tullbelagda,

2. om varorna förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess punktskatteområde, den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna hade varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

20 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 15 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 16 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 c § och som enligt 19 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 10 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

Den som är oregistrerad varumottagare enligt 14 § skall lämna deklARATION för varje mottagen leverans av skattepliktiga varor. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna togs emot.

Den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor förs till Sverige. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter införseln.

Den som tillverkar skattepliktiga varor utan att vara upplagshavare skall lämna deklARATION när varorna tillverkas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna tillverkades.

Den som enligt 16 § femte stycket överför en skattepliktig vara skall lämna en deklARATION för varje avsänd leverans. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter avsändandet av varorna.

Den som, utan att vara registrerad varumottagare enligt 13 §, är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor använts för annat än avsett ändamål. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna användes för annat än avsett ändamål.

Den som, utan att vara registrerad varumottagare enligt 13 §, är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor använts för annat än avsett ändamål. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna användes för annat än avsett ändamål.

38 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,
2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,
3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,
4. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller
5. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

3. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller
4. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

38 a §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredje land är,

1. om varorna förs in från ett

område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde, den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om varorna hade varit tullbelagda,

2. om varorna förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess punktskatteområde, den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna hade varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

39 §

Den som är skattskyldig enligt 38 § 1 skall vara registrerad hos beskattningsmyndigheten.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 2, 3 eller 4 får efter ansökan registreras, om verksamheten är av större omfattning eller om det annars finns särskilda skäl.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 2, 3 eller 38 a § får efter ansökan registreras, om verksamheten är av större omfattning eller om det annars finns särskilda skäl.

40 §

Skattskyldigheten för den som är registrerad inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är registrerad, tas i anspråk för annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är registrerad enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 5 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 4 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 a § och som enligt 41 § skall betala skatten till Tullverket inträder skattskyldigheten vid den

tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. Prop. 2000/01:31

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt dels att 8, 8 b, 19 och 21 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 8 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 eller 13 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än likställas med att de går förlorade.

6. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

avsett ändamål skall i denna lag

8 b §

Skattskyldighet enligt 8 § första stycket 8 föreligger inte för varor som förvärvats skattefritt enligt 31 f § och som förstörts genom olyckshändelse eller force majeure.

Skattskyldighet enligt 8 § första stycket 7 föreligger inte för varor som förvärvats skattefritt enligt 31 f § och som förstörts genom olyckshändelse eller force majeure.

8 c §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av skattepliktiga varor från tredje land är,

1. om varorna förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde, den som med anledning av importen är skyldig

att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om varorna hade varit tullbelagda,

2. om varorna förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess punktskatteområde, den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna hade varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

19 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 14 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 15 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 8 c § och som enligt 18 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 9 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas. Prop. 2000/01:31

21 §

Den som är oregistrerad varumottagare enligt 13 § skall lämna deklARATION för varje mottagen leverans av skattepliktiga varor. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag när varorna togs emot.

Den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor förs till Sverige. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter införseln.

Den som tillverkar skattepliktiga varor utan att vara godkänd upplagshavare skall lämna deklARATION när varorna tillverkas. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna tillverkades.

Den som, utan att vara registrerad varumottagare enligt 12 §, är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor använts för annat än avsett ändamål. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna användes för annat än avsett ändamål.

Den som, utan att vara registrerad varumottagare enligt 12 §, är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7 skall lämna deklARATION när skattepliktiga varor använts för annat än avsett ändamål. Deklarationen skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast fem dagar efter den dag då varorna användes för annat än avsett ändamål.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2, 3 och 5 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 4 kap. 1 b och 12 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

5. den som i annat fall än som avses i 1–4 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle,

6. *annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,*

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål eller

c) i motordrivet fordon i de fall bränslet ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C.

6. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 6 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

1 b §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 1

kap. 3 a § är,

1. om bränslet förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde, den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för bränslet enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om bränslet hade varit tullbelagt,

2. om bränslet förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess punktskatteområde, den som skulle ha varit skyldig att betala tull för bränslet enligt tullagstiftningen om bränslet hade varit tullbelagt och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

12 §

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,
2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,
3. i annat fall än som avses i 1 och 2
 - a) importerar bränsle från tredje land, eller
 - b) för in kolbränsle, petroleumkoks, råttallolja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och
3. i annat fall än som avses i 1 och 2 för in kolbränsle, petroleumkoks, råttallolja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och
4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som inte avses i 1 kap. 3 a § och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

*12 a §**Skattskyldig*

1. för energiskatt för import av råttallolja,

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8 samt av bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om bränslet förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde, den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för bränslet enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om bränslet hade varit tullbelagt,

b) om bränslet förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess punktskatteområde, den som skulle ha varit skyldig att betala tull för bränslet enligt tullagstiftningen om bränslet hade varit tullbelagt och förts in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde.

5 kap.**2 §**

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, *och*

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 *b*, när bränslet förs in till Sverige.

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3, när bränslet förs in till Sverige, *och*

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 *b* § eller 12 *a* § *och*

som enligt 5 § skall betala skatten till Tullverket, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

3 §

Skattskyldigheten inträder

1. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 4, när bränslet av honom levereras till köpare,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 7 eller andra stycket eller enligt 4 kap. 12 § första stycket 4 eller andra stycket, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 eller 2 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är registrerad eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara registrerad, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller andra stycket eller enligt 4 kap. 12 § första stycket 4 eller andra stycket, när bränslet levereras till en köpare eller tas i anspråk för det ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp, och

5 §¹

När bränsle importeras av skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

När bränsle importeras av någon som inte är

1. upplagshavare,
2. registrerad enligt 6 kap. 10 § första stycket som skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 1, eller

3. skattskyldig enligt 4 kap. 12 § första stycket 2

skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

2.5 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen
(1994:200)

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen (1994:200)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 a: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor: *den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) för den importerade varan.*

6. för import av varor
a) *som förs in från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens tullområde: den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om varorna hade varit tullbelagda,*

b) *som förs in från ett område som ligger inom Europeiska gemenskapens tullområde men utanför dess mervärdesskatteområde: den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna hade*

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

Prop. 2000/01:31
*varit tullbelagda och förts in från
ett område som ligger utanför
Europeiska gemenskapens
tullområde.*

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

5 §³

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *varan* enligt tullagstiftningen skall deklarerats för övergång till fri omsättning eller när införsel skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § tullagen (0000:000).

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

³ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ tullagen (0000:000)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***5 kap.**

11 §

Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som lämnar anmälan eller borde lämna anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Skatt som avses i första stycket skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

9 kap.

3 §

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden eller *den anmälningsskyldighet som avses i 3 kap. 3 §* uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälningskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige*

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

gäldenären eller den *anmälnings-skyldige* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälnings-skyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälnings-skyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

En *gäldenär* eller *anmälnings-skyldig* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten* inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller *den skattskyldige* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En *gäldenärs* eller *anmälnings-skyldigs* yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den *anmälnings-skyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

En *gäldenärs* eller *skattskyldigs* yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den *skattskyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 3, 6 och 8 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen
 - a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
 - b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
 - c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet, *eller*
2. radioaktivt avfall.

- c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet,
2. radioaktivt avfall,
3. *vattenverksslam i slambassäng, eller*
4. *flytande avfall i vassbädd.*

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet.

6 §

Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,
 2. avfall som är avsett att inom en anläggning *behandlas genom*
 - a) kompostering eller reaktorbaserad rötning,
 - b) *förbränning,*
 - c) *användning* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle.
2. avfall som är avsett att inom en anläggning
 - a) *behandlas genom* kompostering eller reaktorbaserad rötning,
 - b) *förbrännas,*
 - c) *användas* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,
 - d) *avvattnas,*
 - e) *renas, under förutsättning att avfallet är flytande,*
 3. *flytande avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd.*

Första stycket 2 d, 2 e och 3 gäller endast om det vatten som

avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *behandling* enligt första stycket 2.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *åtgärd* enligt första stycket 2.

8 §

Skyldigheten att betala avfallsskatt inträder i fall som avses i

1. 1 § första stycket när avfall förs in till anläggningen,
2. 1 § andra stycket när avfall uppkommer och i
3. 6 § *andra* stycket när *behandlingen* har slutförts.
3. 6 § *tredje* stycket när *åtgärden* har slutförts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas för tid från och med den 1 januari 2000.

2.8 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen
(1988:327)

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 9 § fordonsskattelagen (1988:327) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Motorcyklar, personbilar, lastbilar eller bussar som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre är inte skattepliktiga.

9 §

Följande fordon är inte skattepliktiga om de enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre

- 1. motorcyklar,*
- 2. personbilar,*
- 3. andra lastbilar än sådana som är vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,*
- 4. bussar.*

Påhängsvagnar med en skattevikt över 3 000 kilogram är inte skattepliktiga om de dras uteslutande av personbilar, lastbilar eller bussar som kan drivas med dieselloja eller av sådana fordon som avses i 21 § andra stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

dels att i 3 och 12 §§ orden ”Skattemyndigheten i Örebro län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Örebro”,

dels att 2, 6, 11, 17, 21, 22 och 23 §§ samt rubriken närmast före 23 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och *vägtrafikkungörelsen* (1972:603), om inte annat sägs.

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och *trafikförordningen* (1998:1276), om inte annat sägs.

6 §

Avgiftsplikt gäller inte för fordon som tillhör

1. försvarsmakten,
2. polisväsendet,
3. civilförsvaret, brandväsendet eller annan räddningstjänst,
4. väghållningen.

En förutsättning för undantag enligt första stycket är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de angivna kategorierna.

Avgiftsplikt gäller inte heller för fordon som enligt bilregistret är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik.

För fordonskombinationer är det motorfordonet som är avgörande för om kombinationen är undantagen från avgiftsplikt.

11 §

Nuvarande lydelse

För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med högst tre axlar tas vägavgiften ut med 6 314 kronor per år, 631 kronor per månad, 168 kronor per vecka och 50 kronor per dag. För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med fyra eller flera axlar tas vägavgiften ut med 10 524 kronor per år, 1 052 kronor per månad, 277 kronor per vecka och 50 kronor per dag.

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar och den högsta totalvikten som fordonskombinationen kan ha.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften tas ut med 50 procent av belopp som anges i första stycket, under förutsättning att vägavgiftsbevis köps före den 1 juli 2002.

Föreslagen lydelse

Vägavgift tas ut med olika belopp beroende på antal axlar och vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller enligt följande.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon¹ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådet direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG².

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>960 euro</i>	<i>96 euro</i>	<i>26 euro</i>	<i>8 euro</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>1 550 euro</i>	<i>155 euro</i>	<i>41 euro</i>	<i>8 euro</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>850 euro</i>	<i>85 euro</i>	<i>23 euro</i>	<i>8 euro</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>1 400 euro</i>	<i>140 euro</i>	<i>37 euro</i>	<i>8 euro</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>750 euro</i>	<i>75 euro</i>	<i>20 euro</i>	<i>8 euro</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>1 250 euro</i>	<i>125 euro</i>	<i>33 euro</i>	<i>8 euro</i>

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar som *en* fordonskombination kan ha.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften tas ut med 50 procent av belopp som anges i första stycket, under förutsättning att

¹ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33 (Celex 31988L0077), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096).

² EGT L 40, 17.2.1996, s. 1, (Celex 31996L0001)

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §

Vägavgift skall betalas tillbaka om

1. avgiftsplikt upphör för ett fordon under tid för vilken vägavgift har betalats, eller
2. ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift skall tas ut med annat belopp.

En förutsättning för återbetalning är att vägavgiftsbeviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

I fall som avses i första stycket 2 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när registreringsbesiktning skedde. Återbetalning skall ske med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från den dag registreringsbesiktning skedde.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 25 euro.

21 §

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdad i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges anslutning till avtalet, kan visas upp. Avtalet och protokollet publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ).

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdad i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges anslutning till avtalet, kan visas upp. *Avtalet har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 underskrivna protokollet för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999.* Avtalet och

22 §

Beskattningsmyndigheten skall efter ansökan besluta om återbetalning av vägavgift för svenskt årsbevis om beviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att vägavgiftsbeviset kom in.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 25 euro.

Reglering av vägavgiften enligt ecu-kursen

Reglering av vägavgiften enligt euro-kursen

23 §

De belopp i svenska kronor som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas per den 1 januari varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor motsvarar de belopp i ecu som anges i artikel 8 och 10 i det i 21 § nämnda avtalet.

Vägavgiften skall erläggas i svenska kronor. De belopp i euro som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas till svenska kronor för varje kalenderår.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av ecu som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent eller 5 ecu, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent eller 5 euro, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna lag skall tas ut under påföljande kalenderår. Beloppen avrundas nedåt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

³ SÖ 1997:50. Protokollet om ändring av avtalet förs in i Sveriges internationella överenskommelser när protokollet ratificerats. Detta kan göras först när Riksdagen godkänt protokollet, vilket föreslås göras i samband med de nu föreslagna ändringarna i vägavgiftslagen. Protokollet har således ännu inte något ordningsnummer i Sveriges internationella överenskommelser.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Har vägavgift beslutats före ikraftträdandet enligt äldre föreskrifter skall skillnaden mellan den beslutade och en ny, högre vägavgift enligt 11 § i dess nya lydelse (tillkommande avgift) betalas för tiden från och med ikraftträdandet till utgången av avgiftsperioden. För kalendermånad utgör avgiften 1/12 och för dag 1/360 av vägavgiften för helt år.

4. Den som är avgiftsskyldig vid ikraftträdandet skall betala tillkommande avgift.

5. Tillkommande avgift skall betalas senast en månad efter ikraftträdandet.

6. Tillkommande avgift som understiger 300 kronor behöver inte betalas.

7. Brukandeförbudet i 25 § skall för tillkommande avgift gälla först efter sista betalningsdag.

2.10 Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen
(1975:343)

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om bilskrotningslagen (1975:343)

dels att nuvarande 12–14 §§ skall betecknas 19–21 §§,

dels att 9 och 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 12–18 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram. För bussar och lastbilar skall skrotningsavgift endast betalas i de fall försäljningsskatt skall betalas för sådana fordon enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon. Skrotningsavgift för bussar och lastbilar skall betalas även i de fall försäljningsskatt inte tas ut på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket nämnda lag.

Skrotningsavgift skall betalas till staten för fordon som registreras i bilregistret och som är personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram eller lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram.

11 §

Bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Bestämmelser om förfarandet finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

12 §

Avgiftsskyldig är

1. tillverkaren, för avgiftspliktigt motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet,

2. importör som har registrerats enligt 13 § andra stycket, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet,

3. ägaren, för

a) avgiftspliktigt motorfordon som tillverkas inom landet av annan tillverkare än sådan som avses i 1,

b) avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet på annat sätt än som avses i 2,

c) fordon som efter ändring har blivit avgiftspliktigt,

d) motorfordon som från att ha använts på sådant sätt att motorfordonet varit undantaget från registrering i bilregistret i stället används så att det blir registreringspliktigt, och

e) avgiftspliktigt fordon som förvärvats från någon som erhållit kompensation enligt 16 § och som inte har rätt till kompensation enligt denna lag.

13 §

Tillverkare som avses i 12 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning, registreras som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad importör).

14 §

Avgiftsskyldigheten inträder när fordonet första gången införs i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör.

För icke avgiftspliktiga fordon som ändras till avgiftspliktiga fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som fordon av avgiftspliktigt slag, eller om det samtidigt avställs, då

avställningen upphör.

För fordon för vilket ägaren beviljats kompensation enligt 16 § inträder avgiftsskyldigheten när fordonet förvärvats av någon som inte har rätt till kompensation enligt denna lag.

15 §

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 12 § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 12 § 3 senast tre veckor efter avgiftsskyldighetens inträde.

Regeringen föreskriver vilken myndighet som svarar för beslut om avgift enligt första stycket.

16 §

Kompensation för betald skrotningsavgift kan beviljas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Kompensation för skrotningsavgift kan även beviljas om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige

har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

17 §

Andra beslut enligt denna lag än beslut i frågor som avses i 7 § första stycket punkten 2 och sådana som anges i 8 kap. 1 § första och andra styckena lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut i frågor som avses i 7 § första stycket punkten 3 får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

18 §

Fordon som avses i 12 § 3 får inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten besluta att ett visst fordon får användas trots bestämmelsen i första stycket.

En ägare av ett fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas i strid med första stycket döms till penningböter.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning, inspektion, tillsyn eller

haveriundersökning som avses i Prop. 2000/01:31
35 § fordonskungörelsen
(1972:595).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

2. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall och lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer,

2. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium och lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall
fortfarande tillämpas beträffande den upphävda lagen (1978:69) om
försäljningsskatt på motorfordon.

Prop. 2000/01:31

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om
avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Skattemyndigheten i Gävle,

2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

4. tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,

5. skattebetalningslagen (1997:483), eller

6. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrätningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Paragrafen föreslås också ändrad i prop. 1999/2000:126.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4, 8 och 26 §§ samt rubriken närmast före 2 kap. 26 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av tjänst i andra fall än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) och av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 24 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret och inte annat följer av 6 §,

2. när hans bruttointäkter av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen och av passiv näringsverksamhet uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkterna av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 900 000 kronor, eller

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 1 000 000 kronor eller, i fall då sambeskattning skall ske med make eller sambo, 1 500 000 kronor, eller

6. när underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Skall sambeskattning ske enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet och föräldrarnas deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till deras och underåriga hemmavarande barns sammanlagda förmögenhet.

8 §

Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och värdepappersfond samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

2. ideell förening *och registrerat trossamfund*, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3. dödsbo när dess bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkter av en eller flera andra förvärvskällor uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 900 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 1 000 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

6. juridisk person för vilken underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket 2–5 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Särskild uppgiftsskyldighet för vissa stiftelser och föreningar

Särskild uppgiftsskyldighet för vissa stiftelser, föreningar och trossamfund

26 §

Stiftelse eller förening, som är helt eller delvis *frikallad* från

Stiftelser, föreningar eller registrerade trossamfund som är

skattskyldighet, skall i fall som anges nedan lämna särskild uppgift om inkomst och förmögenhet, som inte skall tas upp till beskattning.

helt eller delvis *frikallade* från skattskyldighet, skall i fall som anges nedan lämna särskild uppgift om inkomst och förmögenhet, som inte skall tas upp till beskattning.

Uppgiftsskyldighet har

1. personalstiftelse som avses i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. med ändamål uteslutande att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom eller olycksfall samt stiftelse som bildats enligt avtal mellan organisationer av arbetsgivare och arbetstagare med ändamål som anges i 7 § 4 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,

2. stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar,

3. stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att, utan begränsning till en viss familj, vissa familjer eller bestämda personer, främja vård och uppfostran av barn eller lämna understöd till undervisning eller utbildning eller utöva hjälpverksamhet bland behövande eller främja vetenskaplig forskning eller nordiskt samarbete,

4. förening som avses i 7 § 5 mom. lagen om statlig inkomstskatt.

4. förening *och registrerat trossamfund* som avses i 7 § 5 mom. lagen om statlig inkomstskatt.

Särskild uppgift lämnas på blankett enligt fastställt formulär. Blanketten eller bilaga till denna skall ta upp inkomster och utgifter under räkenskapsår som gått till ända närmast före taxeringsåret, samt tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut. Vidare skall upplysning lämnas om de omständigheter som anses motivera frikallelse från skattskyldighet.

Särskild uppgift lämnas varje år senast den 31 mars i den ordning som anges i 29 § i fråga om självdeklaration, om inte skattemyndigheten efter framställning medgett befrielse för viss tid från nämnda skyldighet. Sådant medgivande får återkallas.

Stiftelse eller förening som är *skyldig* att lämna självdeklaration skall foga den särskilda uppgiften till deklarationen.

Stiftelser, föreningar eller registrerade trossamfund som är *skyldiga* att lämna självdeklaration skall foga den särskilda uppgiften till deklarationen.

Stiftelsen *eller* föreningen skall efter föreläggande av skattemyndigheten meddela de ytterligare upplysningar som kan behövas för att bedöma stiftelsens *eller* föreningens skattskyldighet.

Stiftelsen, föreningen *eller det registrerade trossamfundet* skall efter föreläggande av skattemyndigheten meddela de ytterligare upplysningar som kan behövas för att bedöma stiftelsens, föreningens *eller trossamfundets* skattskyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången Prop. 2000/01:31
såvitt avser 2 kap. 8 § första stycket 2 samt 26 § vid 2001 års taxering
och i övrigt vid 2002 års taxering.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1240) om
ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs i fråga om kupongskattelagen (1970:624)
dels att 27 § i stället för dess lydelse enligt lagen (1999:1240) om
ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen (1999:1240) om ändring i nämnda lag skall införas
en övergångsbestämmelse av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits
fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med
högre belopp än vad som skall erläggas enligt avtal för undvikande av
dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av
vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger
även om aktie förlorat sitt värde
till följd av att bolaget upplösts
genom likvidation *eller genom
fusion enligt 14 kap. 1 §
aktiebolagslagen (1975:1385)
eller 11 kap. 1 §
bankaktiebolagslagen (1987:618)
och upplösning skett* inom ett år
efter det att sådan utbetalning som
avses i 2 § andra stycket blivit
tillgänglig för lyftning. Underlaget
för kupongskatt skall i sådant fall
beräknas på ett belopp som svarar
mot skillnaden mellan
utbetalningen till aktieägaren och
dennes anskaffningskostnad för
aktierna.

Rätt till återbetalning föreligger
även om aktie förlorat sitt värde
till följd av att bolaget upplösts
genom likvidation inom *två* år
efter det att sådan utbetalning som
avses i 2 § andra stycket blivit
tillgänglig för lyftning. Underlaget
för kupongskatt skall i sådant fall
beräknas på ett belopp som svarar
mot skillnaden mellan
utbetalningen till aktieägaren och
dennes anskaffningskostnad för
aktierna. *Har aktierna förvärvats
som fusionsvederlag skall som
anskaffningskostnad för aktierna
anses den anskaffningskostnad
som aktieägaren hade för aktierna
i det övertagna aktiebolaget.*

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattnings-
myndigheten senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelnings-
tillfället.

Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om
att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande
av att skattskyldighet ej föreligger för honom.

Beslut rörande återbetalning får anstå intill dess fråga om skatt-
skyldighet för utdelningen enligt inkomstskattelagen (1999:1229)
slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första
stycket först sedan länsrätt, kammarrätt eller Regeringsrätten meddelat
beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad
åsatts eftertaxering för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras
hos beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter det beslutet
meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller skattebetalningslagen (1997:483), gäller 18 kap. skattebetalningslagen i tillämpliga delar. Prop. 2000/01:31

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller i fråga om utdelning som skett före ikraftträdandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller i fråga om utdelning som skett före ikraftträdandet. 27 § *andra stycket tillämpas på utbetalningar som skett efter den 10 mars 2000 och på likvidationer som påbörjats före nämnda datum men som inte avslutats vid den tidpunkten.*

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam

Prop. 2000/01:31

Härigenom föreskrivs att 26 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §¹

Införs till landet från tredje land annonsblad som har utgivits i sådant land skall reklamskatt betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Skyldig att betala reklamskatt för import från tredje land av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

Skatt enligt första stycket skall betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Reklamskatt vid införsel utgår med 11 procent av beskattningsvärdet. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Reklamskatt vid import utgår med 11 procent av beskattningsvärdet. Som beskattningsvärde anses varans värde beräknat enligt artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 2000/01:126

Förmögenhets katt

I budgetpropositionen för 2001 meddelades att regeringen hade för avsikt att under hösten återkomma till riksdagen med ett lagförslag om höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen. I det följande lämnas förslag till sådana höjningar i enlighet med vad som där angavs. Lagförslaget har under hand beretts med Riksskatteverket.

Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Inom Finansdepartementet har det uppmärksammats att bestämmelserna om vem som är skattskyldig för import enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi skiljer sig från vad som gäller i fråga om skattskyldighet vid import enligt mervärdesskattelagen (1994:200). Dessutom har det uppmärksammats att reglerna om skattskyldighet för införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde i nämnda punktskattelagen och mervärdesskattelagen är olika beroende på om området ligger utanför eller inom EG:s tullområde.

Mot bakgrund av ovan angivna förhållanden har en promemoria utarbetats inom Finansdepartementet. I promemorian föreslås att reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Vidare föreslås att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (Fi2000/2810).

Regeringen avser nu att ta upp promemorians förslag.

Avvattning av avfall m.m.

Lagen (1999:673) om skatt på avfall trädde i kraft den 1 januari 2000.

Svenska Renhållningsverksföreningen, Tekniska Verken i Linköping AB och Trestadsregionens Avfallsaktiebolag har i skrivelser till Finansdepartementet påpekat olägenheter som skatten medför vad gäller behandling av flytande avfall och har yrkat att undantag från skatten skall ges för vissa former av avvattning och rening av sådant avfall (dnr Fi1999/3670).

Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen har framfört önskemål om ändringar i lagen om skatt på avfall (dnr Fi1999/4791). Föreningen har yrkat att skatt inte skall tas ut vare sig på avloppsslam som är under behandling eller på vattenverksslam. I de fall skatt skall tas ut bör den baseras på mängden torrsubstans. Karlshamns kommun har i en skrivelse

påpekat att vissa slamtorkbäddar inte bör omfattas av avfallsskatten (dnr Fi2000/1708).

Gislaveds, Vaggeryds och Värnamo kommuner har i en skrivelse till Miljödepartementet påtalat problem som skatten medför för behandling av slam i vassbäddar (dnr M1999/5276). Västmanlands avfallsaktiebolag och Nordvästra Skånes Renhållningsaktiebolag har i skrivelser beskrivit de konkurrensproblem som uppstår vid rening av flytande avfall som sker på skattepliktiga anläggningar (dnr M1999/4814 och M1999/5126).

Även Naturvårdsverket har i skrivelser till Finansdepartementet uppmärksammat vissa av dessa problem och har föreslagit ändringar (dnr Fi2000/516 och Fi2000/2008).

Ovanstående frågor om ändringar i lagen om skatt på avfall har behandlats i en departementspromemoria. Denna har remissbehandlats och promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. En sammanställning över remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2000/2431).

Regeringen avser nu att ta upp promemorians förslag.

Trafikbeskattning

I Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användning av vissa infrastrukturer (EGT nr. L 187, 20.07.1999 s. 42, Celex 31999L0062) har beslutats om nya avgiftssatser för vägavgift efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller. Regeringen har i en gemensam förklaring, som antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998, tillsammans med regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland, uttryckt avsikten att anpassa de gemensamma vägavgifterna till de maximiskattesatser som fastställs i artikel 7.7 och i bilaga II till direktivet. De nämnda länderna har i ett protokoll (dnr Fi2000/106), som undertecknades den 22 mars 2000, reglerat de avgiftssatser som skall gälla. Regeringen avser nu att lämna förslag på utformningen av en differentiering av vägavgiften i enlighet med de angivna förutsättningarna i protokollet och det bakomliggande EG-direktivet.

Trafikbeskattningsutredningen har haft i uppdrag att se över den samlade vägtrafikbeskattningen. Utredningen har i sitt slutbetänkande *Bilen, miljön och säkerheten* (SOU 1999:62) föreslagit bl.a. att befrielsen från fordonsskatt för veteranfordon bör avskaffas beträffande lastbilar eftersom skattebefrielsen inte är förenlig med direktiv 1999/62/EG. Enligt utredningen bör veteranlastbilar i stället befrias från både fordonsskatt och vägavgift under förutsättning att de används av personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter samt att de endast tillfälligt körs på allmänna vägar. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi1999/2011). Regeringen avser nu att ta upp betänkandets förslag i denna del.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2001 föreslagit att lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon skall upphävas. Ett avskaffande av försäljningsskatten föranleder vissa följdändringar i andra författningar. Regeringen har gett Riksskatteverket i uppdrag att, i samråd med Vägverket, utreda vilka åtgärder som måste vidtas i bl.a. bilskrotningslagen vid ett upphävande av lagen om försäljningsskatt på motorfordon (Fi2000/2333). Riksskatteverket har redovisat uppdraget den 31 augusti 2000. De i uppdraget redovisade lagförslagen finns i *bilaga 7*. Naturvårdsverket har sedan tidigare haft i uppdrag att göra en översyn av bl.a. bilskrotningslagen och föreslagit vissa ändringar av uppbörderna för skrotningsavgift (M1999/4369/Kn). Naturvårdsverkets förslag har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Miljödepartementet. Regeringen föreslår mot denna bakgrund vissa förändringar i bilskrotningslagen.

Förslaget om ändring i bilskrotningslagen har utarbetats i samråd med Riksskatteverket och Vägverket.

Vissa arvsskattefrågor

Riksdagen har gett regeringen i uppdrag att i lämpligt sammanhang ta upp frågan om avdragsrätt vid arvsbeskattningen för kostnader för vård och skötsel av gravplats och lägga fram ett förslag till riksdagen (bet. 1988/89:SkU22, rskr. 1988/89:158). Vidare har Villaägarnas Riksförbund inkommit med en skrivelse angående avdragsrätt vid arvsbeskattningen för fastighetsägares boendekostnader. Frågan om avdragsrätt vid arvsbeskattningen för kostnad för vård och skötsel av gravplats och vissa närliggande frågor har beretts inom Finansdepartementet. En promemoria (Fi2000/1499) har utarbetats och remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 9*. Promemorian och en sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i lagstiftningsärendet.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 28 september 2000 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 10*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 11*.

Regeringens lagförslag har med ett undantag utformats i enlighet med vad Lagrådet förordat. Vi återkommer till detta och Lagrådets övriga synpunkter i det följande. I förhållande till lagrådsremissen har också gjorts vissa ändringar i lagtexten av redaktionell karaktär.

De förslag som inte remitterats är av sådan lagteknisk enkel beskaffenhet att Lagrådets yttrande skulle sakna betydelse.

4 Höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen

Prop. 2000/01:31

Regeringens förslag: Som en följd av att taxeringsvärdena för fastigheter återställs höjs fribeloppet för uttag av förmögenhetsskatt från och med 2002 års taxering från 900 000 kronor till 1 000 000 kronor för ensamstående och till 1 500 000 kronor för sambeskattade par.

Skälen för regeringens förslag: Förmögenhetsskatt utgår på den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. För fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt i de fall då sambeskattning skall ske, uppgår fribeloppet till 900 000 kronor. Vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten skall fastighet i Sverige tas upp till taxeringsvärdet. Som redogjorts för i budgetpropositionen för 2001 medför en återgång till det årliga omräkningsförfarandet i fastighetstaxeringen att taxeringsvärdena inför 2002 års taxering kommer att höjas för de flesta fastigheter. Med ett oförändrat fribelopp innebär detta att ett större antal enskilda än tidigare kommer att ha en beskattningsbar förmögenhet och därmed bli skyldiga att betala förmögenhetsskatt.

För att begränsa effekten av de återställda taxeringsvärdena bör förändringar genomföras beträffande fribeloppet i förmögenhetsskatten. Utgångspunkten bör vara att antalet skattskyldiga begränsas. Sedan år 1997 har antalet personer som betalar förmögenhetsskatt ökat kraftigt, i huvudsak som en följd av värdeuppgången på olika slags tillgångar. År 1997 uppgick antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt till omkring 580 000 personer. Utifrån befintlig statistik avseende hushållens förmögenhetsförhållanden år 1997 som skrivits fram till år 2000 på grundval av den faktiska värdeutvecklingen för olika tillgångsslag, kan antalet skattskyldiga år 2000 beräknas uppgå till 770 000 personer. Vid en ytterligare framskrivning till år 2001 beräknas antalet skattskyldiga vid oförändrade regler öka till omkring 970 000 personer, huvudsakligen till följd av de återställda taxeringsvärdena. Det bör påpekas att dessa uppgifter sannolikt innebär en viss underskattning av ökningen i antalet skattskyldiga som är att vänta till följd av stigande tillgångsvärden. Skälet är att rapporteringen av förmögenhetsinnehav sannolikt är mycket ofullständig för hushåll för vilka den totala förmögenheten år 1997 understeg fribeloppet.

För att begränsa den trendmässiga ökningen i antalet skattskyldiga finns det enligt regeringens bedömning skäl att justera fribeloppet. Mot bakgrund av de principiella invändningar som utifrån bl.a. jämställdhetssynpunkt kan riktas mot sambeskattningen skulle justeringen kunna ske i form av slopad sambeskattning. Mot en sådan åtgärd kan dock anföras att det skapar incitament till omfördelning av förmögenheter inom hushållen av skatteplaneringsskäl. Därtill kommer att en sådan åtgärd inte skulle innebära någon lindring alls för ensamstående. Mot denna bakgrund förslår regeringen att fribeloppet höjs till 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo och familjestiftelse

samt till 1 500 000 kronor för sambeskattade par. Dessa förändringar beräknas begränsa antalet skattskyldiga till förmögenhetsskatt till omkring 570 000 personer år 2001. Prop. 2000/01:31

5 Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Regeringens förslag: Reglerna om skattskyldighet för import i lagarna om skatt på tobak, alkohol och energi anpassas till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen i fråga om vem som är skattskyldig och när skattskyldigheten inträder. Skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens i fråga om syfte och innehåll men inte i fråga om lagstiftningsteknik.

Remissinstanserna: Tillstyrker eller har inget att erinra mot förslaget. *Tullverket* framför dock invändningar mot den lagtekniska lösningen vad gäller förslaget att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall vara densamma, oavsett om området ligger inom eller utanför EG:s tullområde.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi (punktskattelagarna) skall skatt betalas för varor eller bränsle som importeras till Sverige. Skattskyldig är den som importerar varorna eller bränslet.

Enligt 10 § tullagen (1994:1550) är den som är skyldig att betala import- eller exporttull för en vara, eller skulle ha varit det om varan varit tullbelagd (den tullskyldige), skyldig att betala annan skatt eller avgift som skall tas ut för varan vid import eller export. Skatt och avgift skall fastställas och betalas i den ordning som gäller för tull. I prop. 1999/2000:126 föreslår regeringen en ny tullag. Enligt förslaget ersätts begreppet "tullskyldig" med "gäldenär, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd". Den nya tullagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

Vem som är skattskyldig för import regleras alltså både i punktskattelagarna och i tullagen. Det bör dock noteras att bestämmelserna har olika lydelse.

När skattepliktiga varor eller bränslen importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare eller, såvitt gäller tobaks- och alkoholskatt, registrerad varumottagare skall skatt betalas till Tullverket. Vid sådan import tillämpas tullagen (19 § lagen om tobaksskatt, 18 § lagen om alkoholskatt och 6 kap. 1 § lagen om skatt på energi).

Någon särskild regel för när skattskyldigheten inträder för den som inte är upplagshavare eller registrerad varumottagare finns inte i punktskattelagarna.

För registrerade varumottagare på tobaks- och alkoholskatteområdet innebär import inte i sig att skattskyldigheten inträder. I stället inträder skattskyldigheten när han tar emot varorna (20 § första stycket 2 lagen om tobaksskatt och 19 § första stycket 2 lagen om alkoholskatt). Redovisningen av skatten sker enligt reglerna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP). Upplagshavare skall inte heller betala skatt till Tullverket vid import. Om varorna efter att de importerats förs till upplagshavarens skatteupplag kan varorna lagras där utan att någon skattskyldighet uppkommer (19 § lagen om alkoholskatt, 20 § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 1 § lagen om skatt på energi).

Enligt mervärdesskattelagen (ML) skall mervärdesskatt betalas vid import av skattepliktiga varor. Skyldig att betala mervärdesskatt för import är den som är skyldig att betala skatt enligt 10 § tullagen för den importerade varan (se 1 kap. 2 § ML). Enligt 1 kap. 5 § ML inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan enligt tullagen skall anmälas för förtullning eller när införsel skall anmälas med stöd av 9 § tullagen. I prop. 1999/2000:126 En ny tullag föreslås – utan att någon ändring i sak är avsedd – att bestämmelsen formuleras så att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då varan enligt tullagstiftningen skall deklarerats för övergång till fri omsättning eller när införseln skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § i den nya tullagen.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om vem som är skattskyldig för import i punktskattelagarna skiljer sig från motsvarande bestämmelser i ML. I punktskattelagarna föreskrivs att den som importerar varan eller bränslet skall betala skatten. I ML görs i stället en direkt hänvisning till tullagen. Av denna hänvisning följer att mervärdesskatt betalas av den som är skyldig att betala importtull för varan eller skulle ha varit det om varan varit tullbelagd, den s.k. gäldenären. Vem som är gäldenär regleras i artiklarna 201–216 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, den s.k. tullkodexen (EGT nr L 302, 19.10.1992 s. 1, Celex 31992R2913). Begreppet ”gäldenär” omfattar vid olaglig införsel och olagligt undandragande från tullövervakning inte bara den som förde in eller undandrog varorna utan även den som medverkade till införseln och undandragandet och den som tog befattning med varorna. För att den som medverkat eller tagit befattning med varorna skall anses som tullskyldig krävs dock att han var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln eller undandragandet var olagligt. Liknande regler finns för fall då varor används eller förbrukas i strid mot gällande regler i frizon eller frilager. Om flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld skall de solidariskt ansvara för denna skuld.

Uttrycket ”den som importerar skattepliktiga varor”, som används i punktskattelagarna, kan inte anses omfatta den som efter en olaglig införsel eller ett olagligt undandragande tagit befattning med varorna och inte heller den som i strid med gällande regler använt eller förbrukat varor i en frizon eller ett frilager. Det kan alltså konstateras att ”gäldenär” är ett vidare uttryck än ”den som importerar skattepliktiga varor”.

Att reglerna om vem som är skattskyldig vid import i ML och punktskattelagarna skiljer sig åt kan i vissa fall leda till att någon blir

skyldig att betala mervärdesskatt men inte punktskatt. Detta får anses som mindre lämpligt. Ett annat problem med nuvarande ordning är att det i både punktskattelagarna och tullagen regleras vem som är skattskyldig för import. Denna dubbelreglering kan leda till tolkningsproblem. Sett i det perspektivet är regleringen i ML att föredra, dvs. att skyldig att betala mervärdesskatt är den som enligt tullagstiftningen är skyldig att betala tull för varorna eller skulle ha varit det om varorna hade varit tullbelagda.

Enligt artikel 5 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT nr L 076, 23.3.1992 s. 1, Celex 392L0012), det s.k. cirkulationsdirektivet, skall punktskattepliktiga varor beläggas med punktskatt vid den tidpunkt då de importeras till EG:s skatteområde. Av artikel 6 följer att skyldigheten att betala punktskatt inträder när varorna importeras, så vida inte varorna omfattas av uppskavsregler. I anslutning till artikel 6 har rådet och kommissionen slagit fast att det enligt cirkulationsdirektivet inte är nödvändigt att, när skattskyldigheten inträder, i artikel 6 definiera den skattskyldige. Bestämmelserna om import i cirkulationsdirektivet hindrar alltså inte att regleringen i punktskattelagarna av vem som skall betala skatt för import anpassas till regleringen i ML.

Mot bakgrund av ovan angivna förhållanden föreslås att reglerna om vem som är skattskyldig för import i punktskattelagarna anpassas till vad som gäller enligt ML. Det innebär att huvudregeln skall vara att skatten skall betalas av den som enligt tullagstiftningen är skyldig att betala tull för varorna eller skulle ha varit det om varorna hade varit tullbelagda. I enlighet med vad *Lagrådet* förordat bör frågan om vem som är skyldig att betala skatt för import ges en självständig reglering i punktskattelagarna och ML. Den teknik som används i ML med en hänvisning till tullagen bör därför inte användas utan i stället bör materiellt självständiga bestämmelser införas i respektive skattelag. De materiella bestämmelserna om vem som skall betala skatt med anledning av import flyttas alltså över till punktskattelagarna och ML.

Som redogjorts för ovan finns det i punktskattelagarna inga regler om när skattskyldigheten inträder vid import av annan än upplagshavare eller registrerad varumottagare. Denna fråga förutsätts i stället regleras i tullagen. Förslaget till ny tullag i prop. 1999/2000:126 innehåller dock ingen uttrycklig bestämmelse om när skyldigheten att betala importskatt inträder. Enligt ML inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan skall anmälas för förtullning eller när införsel skall anmälas med stöd av 9 § tullagen. Även här bygger alltså ML på tullagstiftningen, så till vida att reglerna om skattskyldighetens inträde för import hänvisar till tullagstiftningens regler om när skyldigheten att betala tull inträder. Motsvarande lösning bör väljas för punktskatterna. Det föreslås därför att i de fall punktskatt skall betalas till Tullverket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

I punktskattesammanhang förstås med tredje land områden utanför EG:s skatteområde. När det gäller punktskatt behandlas alltså varor som förs in från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför

skatteområdet, på samma sätt som varor som förs in från ett område som ligger utanför tullområdet, dvs. i båda fallen är det fråga om import (se t.ex. 1 § lagen om alkoholskatt). Detsamma gäller mervärdesskatt (se 1 kap. 10 a § och 2 kap. 1 a § ML).

Bestämmelserna om importskatt i nya tullagen skiljer dock på införsel av varor från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet, och införsel av varor från områden utanför tullområdet. Enligt 3 kap. 3 § nya tullagen skall den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom EG:s tullområde, men utanför EG:s skatteområde, anmäla detta till Tullverket. Den som lämnar en sådan anmälan eller borde ha lämnat en anmälan är enligt 5 kap. 11 § andra stycket nya tullagen skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln. När det gäller införsel av varor från områden utanför tullområdet skall importskatt dock betalas av den som enligt tullkodexen är gäldenär. Dessa skillnader innebär att kretsen möjliga skattskyldiga är betydligt vidare vid införsel från ett område utanför tullområdet än vid införsel från ett område inom tullområdet men utanför skatteområdet.

Det är önskvärt att skattskyldigheten vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde är densamma, oavsett om ett sådant område ligger inom eller utanför EG:s tullområde. En sådan reglering har den fördelen att samtliga de situationer som enligt punktskattelagarna och ML skall betraktas som import behandlas på samma sätt. För att uppnå detta föreslås att skyldig att betala skatt vid införsel från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från ett område som ligger utanför tullområdet. I enlighet med vad *Lagrådet* förordat bör bestämmelser härom ges i punktskattelagarna och ML. Samtidigt som kretsen av möjliga skattskyldiga utvidgas för import från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet flyttas alltså de materiella bestämmelserna över från tullagen till skattelagarna. Genom ändringarna kommer tullkodexens bestämmelser om vem som är gäldenär även att bli tillämpliga på införsel från områden som ligger inom tullområdet men utanför skatteområdet.

Förslagen föranleder ändringar i 9, 9 b, 20, 22, 38-40 §§ lagen om tobaksskatt, 8, 8 b, 19 och 21 §§ lagen om alkoholskatt, 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2, 3 och 5 §§ lagen om skatt på energi, 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen och 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ nya tullagen. Dessutom införs två nya paragrafer i lagen om tobaksskatt, 9 c och 38 a §§, en ny paragraf i lagen om alkoholskatt, 8 c, och två nya paragrafer i lagen om skatt på energi, 4 kap. 1 b och 12 a §§. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2001.

6.1 Generella undantag för behandling av avloppsslam, vissa behandlingsmetoder m.m.

Regeringens bedömning: Någon möjlighet bör inte ges för regeringen eller enskild myndighet att bevilja skattefrihet i form av dispenser i särskilda fall för vissa typer av behandlingsmetoder. Något generellt undantag för avloppsslam som är under behandling bör inte införas. Inte heller bör skatten baseras på torrsubstanshalten.

Promemorians bedömning: Frågan om dispenser i särskilda fall behandlas inte i promemorian. I övrigt stämmer promemorians bedömning överens med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: I syfte att skapa ett administrativt enklare system samtidigt som framtida teknikutveckling inte hämmas föreslår *Karlshamns kommun* och *Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen* att generella regler om skattefrihet för vissa typer av behandlingsmetoder bör införas i lagen. Karlshamns kommuns förslag är en generell regel om att Naturvårdsverket skall ges rätt att föreskriva om skattefrihet för ytterligare behandlingsmetoder än sådana som i dag är skattefria genom uttrycklig lagreglering. Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen anser att undantag bör ges för avfall som behandlas på sätt som, under en behandlingstid om maximalt 15 år, leder till minst 90 % avvattning eller att organisk substans bryts ner till minst 40 %. Vidare anser föreningen att regeringen också bör ges rätt att i särskilda fall föreskriva om skattefrihet i andra fall, där de nyss nämnda kraven inte är uppfyllda. Även *Ragn-Sells AB* menar att avfallsskattelagen bör utformas så att det inte skall vara nödvändigt att varje ny behandlingsmetod, som bör omfattas av skattefrihet, skall underställas regering och riksdag. Vidare framför *Gislaveds kommun* önskemål om att allt material som läggs i upplag och som avses att återanvändas, t.ex. slam, asfalt, betong och byggnadsmaterial, skall befrias från avfallsskatt.

Skälen för regeringens bedömning: Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen anser att skatt inte skall utgå för avloppsslam som är under behandling och föreslår en maximal behandlingstid på 15 år. Föreningen anser vidare att om skatt skall tas ut skall den baseras på mängden torrsubstans. Beträffande behandlingsmetoder har man bl.a. pekat på möjligheten att tillverka anläggningsjord genom att anlägga inarbetningsområden. Metoden går till så att slam i större mängder sprids på en jordareal varefter den plöjs. Detta upprepas under några år varefter arealen lämnas orörd tills produkten utnyttjas som anläggningsjord. Föreningen anser vidare att ett mer flexibelt system för att undanta olika behandlingsmetoder är nödvändigt för att inte hindra utvecklingen av nya och mer resurssnåla lösningar. Detta åstadkoms enligt föreningen genom att avfall undantas från skatt, om den skattskyldige visar att avfallet genomgår en behandlingsmetod som uppfyller vissa generella funktionskrav som ställts upp i lagen. Genom att i lagen undanta avfall som behandlas på sätt som, under en behandlingstid om maximalt 15 år,

leder till minst 90 % avvattning eller att organisk substans bryts ner till minst 40 %, skapas enligt föreningen i princip ett generellt undantag för avloppsslam som är under behandling.

Det är för såväl de skattskyldiga som beskattningsmyndigheten viktigt att lagstiftningen innehåller klara och enhetliga regler för skattläggningen. Som regeringen uttalat i prop. 1998/99:84 s. 46 bör redan av den anledningen regler om dispensgivning i enskilda fall undvikas. Vidare ankommer det på riksdagen att genom lag meddela föreskrifter om skatt till staten. I den nyss nämnda propositionen anförde regeringen att regler om skattebefrielse för enskilda avfallsslag är av sådan viktig materiell beskaffenhet att det inte i skattelagen bör ges möjlighet för regeringen eller enskild myndighet att bevilja dispenser i särskilda fall. Ingenting har framkommit som ger regeringen anledning att nu göra en annan bedömning, vare sig beträffande skattebefrielse för enskilda avfallsslag eller för avfall som genomgår behandlingar som uppfyller vissa i lagen allmänt hållna krav.

Även i fortsättningen bör således för skattefrihet enligt lagen om skatt på avfall gälla att bestämmelser om undantag alternativt avdragsrätt i varje specifikt fall meddelas i lagen. För att skattefrihet skall medges för en behandlingsmetod bör det stå klart att metoden är bättre än deponering. En regel som i mer generella ordalag skulle undanta behandling av ett visst avfallsslag eller vissa behandlingsformer som syftar till att uppnå vissa allmänt hållna resultat bör därför inte accepteras. Beträffande metoden med inarbetningsområden, lär den för närvarande inte finnas i praktisk tillämpning och miljökonsekvenserna är dåligt utredda.

Vad sedan avser beskattning baserat på torrsvikt har detta, som framgår av avsnitt 6.4, inte ansetts acceptabelt, varken från kontroll- eller miljösynpunkt. Några nya omständigheter, som gör att den bedömningen bör frångås, har inte framkommit.

Beträffande frågan om skattefrihet för avfall som förs in till en avfallsanläggning i syfte att återanvändas, framfördes redan i remissbehandlingen av det utredningsförslag, som låg till grund för avfallsskattelagen, sådana önskemål. Det hävdades då från vissa remissinstanser att avfallsanläggningar där det bedrivs integrerad verksamhet med såväl deponering som t.ex. sortering inför materialåtervinning och liknande, riskerade att drabbas av konkurrensnackdelar genom den nya skattens utformning. Regeringen bedömde dock att nettodeponimetoden för uttag av skatten, i komplettering med uttrycklig skattebefrielse för vissa behandlingsformer och val av längre redovisningsperiod för avfallsskatten än vad som gäller för övriga punktskatter, var tillfyllest för att tillgodose de framförda önskemålen (se prop. 1998/99:84 s. 37 och 41). Regeringen finner i dag inte skäl till annan bedömning.

Regeringens förslag: Avfallsskatt skall inte betalas för flytande avfall som förs till en vassbädd.

Promemorians förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Gislaveds kommun* och *Karlshamns kommun* anser att undantag från skatt också bör medges för avloppsslam som behandlas i andra typer av slambäddar än vassbäddar. Enligt kommunerna bör det inte göras någon skillnad i skattehänseende på de båda metoderna avvattnings av avloppsslam i bäddar genom antingen inplanterad vass eller utan sådan inplantering, eftersom syftet med de båda metoderna är detsamma; nämligen att få ett avvattnat och biologiskt nedbrutet slam som på sikt kan användas som jordförbättringsmedel. *Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen* delar kommunernas synpunkter och anser därför att skattefrihet bör ges generellt för avloppsslam som är under behandling (jfr ovan under avsnitt 6.1). Övriga remissinstanser tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Bakgrunden till regeringens förslag: Under de senaste 10-15 åren har det, bland annat i Danmark och Tyskland, utvecklats en kemikaliefri biologisk metod för att avvattna och bryta ned våtslam från avloppsreningsverk i vassbäddar. Metoden, som tar 10-12 år och bedrivs i anslutning till reningsverk, är ett alternativ till traditionell förtjockning, mekanisk avvattnings och torkning av slam. Användningen av metoden ökar nu snabbt i Sverige, bl.a. för att den medför effektivare avvattnings och volymreduktion än normal mekanisk avvattnings. Detta förenklar även rening av utgående vatten från verket. Vidare är metoden kostnads- och energieffektiv och ger tid för planering av framtida slamhantering. Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen har uppgivit att 9 anläggningar med vassbädd är i drift, 3 är under uppförande och 30 anläggningar projekteras eller planeras. Föreningen har också fått indikationer på att det finns ett stort antal små anläggningar som den inte har vetskap om.

Vassbäddarna har ett 0,2-1,2 m tjockt växtskikt (slamjord) och ett dräneringsskikt, luftnings- och dräneringsledningar ovanför en tät botten. En anläggning har ett flertal bäddar vilka vardera belastas med våtslam någon timme var eller varannan månad. Det utgående vattnet kan, beroende på kvalitet, återföras till reningsverket eller ledas till recipient.

Det ingående slammet till vassbädden har en torrsbstanshalt (TS-halt) på 0,5-2 %, dvs. minst 98 % består av vatten. Efter avslutad behandling har bädden en TS-halt på 40-60 % och mängden organisk substans har minskat med upp till 25-50 %.

Beträffande miljöaspekterna framgår av danska och tyska studier att emissionerna av metan från vassbäddar under sommartid är avsevärt lägre än vid lagring av slam i flytande respektive fast form. Emissionerna är små och avklingar redan 5-10 dagar efter slamtillförseln. Organiska föroreningar bryts ned under 10 månader, i princip i samma grad som sker vid strängkompostering under 3 månader. Även ur resurssynpunkt är

erfarenheterna av vassbäddsmetoden positiva. Avvattningen är effektiv, kemikaliefri och energisnål och fosfor fastläggs till stor del. Hög utfällningsgrad av näring minskar även belastningen på reningsverket. Analyser på utgrävt material efter färdig behandling tyder på en effektiv hygienisering, avsevärt bättre än vad som uppnås med enbart dagens rötning och lagring. Eftersom temperaturerna är låga kan dock hygieniseringen i viss mån ifrågasättas. Återstående material bör vara lämpligt att använda vid markbyggnad, anläggningsarbeten och deponitäckning. För att öka användningsmöjligheterna kan även utgrävt material hygieniseras ytterligare genom exempelvis efterkompostering vid högre temperatur.

Skälen för regeringens förslag: Av redogörelsen ovan framgår att behandling av slam i vassbäddar är en ur miljö- och resurssynpunkt avsevärt mycket bättre hantering än deponering. Metoden är dock sådan att den lagtekniskt kan anses innebära att avfallet deponeras eller förvaras mer än tre år, dvs. en anläggning med vassbädd omfattas av lagen om skatt på avfall. Eftersom endast en ytterst liten del av slammet blir kvar efter behandlingen, och således skulle kunna medföra en rätt till avdrag när det förs ut från anläggningen, innebär en skatt på denna hantering att den i praktiken omöjliggörs. Behandling i vassbäddar bör därför vara skattefri. Undantaget bör, såsom *Lagrådet* förordat, begränsas till att gälla enbart flytande avfall. Även om det för närvarande endast är avloppsslam som behandlas med metoden bör även andra flytande avfall, t.ex. slam från livsmedelsindustrin, vara lämpligt för denna behandlingsmetod. Undantaget bör därför utformas som ett generellt undantag för flytande avfall som behandlas i vassbäddar.

Som framgått av avsnitt 6.1 förordar Gislaveds kommun och Svenska Vatten- och Avloppsverksförbundet, i förhållande till promemorians förslag, en utvidgning av de metoder som bör omfattas av undantagen från avfallsskatt. Regeringen har vid sin behandling av dessa synpunkter framhållit att någon mer generell hållen regel om skattefrihet för avloppsslam inte bör införas i avfallsskattelagen. Detsamma gäller frågan om myndighets dispensgivning i särskilda fall. Varje enskild behandlingsmetod bör således prövas i lagstiftningsärendet.

Karlshamns kommun har beskrivit en reningsmetod som utgörs av slambäddar utan vass, men som i stort liknar den metod där vass används i slambäddar. Fördelen skulle enligt kommunen vara att man slipper de eventuella problem som kan finnas med etablering av vass och hantering av vass och rötter när bädden töms.

De miljömässiga konsekvenserna av dels metoden med slambäddar utan vass, dels andra metoder att behandla främst avloppsslam än genom behandling i vassbäddar, är dock för dåligt utredda för att skattefrihet skall medges dessa.

Såvitt framkommit bedrivs verksamheten med vassbäddarna i dag som separata anläggningar, men det bör i framtiden också kunna förekomma att vassbäddar blir ett komplement på mer traditionella avfallsanläggningar. Skattefriheten för vassbäddar bör därför utformas så att den träffar två olika situationer. För de anläggningar som enbart har vassbäddar och där det således inte bedrivs någon annan verksamhet som medför att skatteplikt uppkommer, undantas hela anläggningen från

lagens tillämpningsområde (3 § lagen om skatt på avfall). För behandling av flytande avfall i vassbäddar som sker inom en skattepliktig anläggning undantas själva metoden (6 § lagen om skatt på avfall). Med tanke på den långa processtiden, den lilla del som blir kvar efter behandling (normalt 2-3 % av tillförd slamvikt), att det material som ändå återstår efter behandling nästan undantagslöst bör kunna användas för lämpliga ändamål samt att det kan förväntas bli svårt för såväl den skattskyldige som för beskattningsmyndigheten att avgöra när behandlingen är avslutad, bör någon regel om skatt på rester efter genomförd behandling inte finnas.

Flytande avfall, som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd, är således undantaget från beskattning. En förutsättning för att detta undantag skall gälla är dock att det på anläggningen är ordnat så att det reade eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen (jfr avsnitt 6.4).

6.3 Vattenverksslam

Regeringens förslag: Anläggningar där deponering eller förvaring uteslutande sker av vattenverksslam i slambassänger skall undantas från avfallsskatten.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: Vid rening av råvatten bildas olika avfall, främst slam. Den största mängden bildas vid kemisk fällning av ytvatten och den totala slammängden uppgår i Sverige årligen till ca 1 000 000 ton. Vattenverksslam består vanligen av utfällda aluminiumföreningar till följd av att man använder aluminiumsalter som fällningskemikalier. En mindre del, ca 100 000 ton, bildas vid rening av grundvatten. Sammansättningen hos slammet speglar huvudsakligen råvattnets kvalitet, med undantag av främst aluminium där bidraget från fällningskemikalien dominerar. Näringsvärdet är relativt lågt och metallhalterna, med undantag av aluminium, är avsevärt lägre än motsvarande slam från avloppsreningsverk. Av slammet leds i dag, baserat på vattenproduktionen, ca 54 % till vattentäkt/recipient, 32 % till reningsverk, 2 % till deponi och 12 % hanteras med andra metoder.

Vid vissa vattenverk har man börjat ta hand om slammet i slambassänger, som fungerar som sedimenteringsbassänger. Slammet ackumuleras i botten av bassängerna och överskottsvattnet pumpas vanligen till kommunalt avloppsreningsverk eller ut i vattendrag. Slambassängerna är således en behandling bestående i huvudsak av avvattning. Metoden är dock, i likhet med metoden med vassbäddarna, sådan att den kan anses innebära att avfallet deponeras eller förvaras mer än tre år, dvs. även en anläggning med slambassänger kan komma att omfattas av lagen om skatt på avfall. Eftersom vattenverksslammet till 99 % består av vatten blir den faktiska skatten mycket hög, då avdrag inte

får göras för det utgående vattnet. Detta skall jämföras med den vanligaste, och från miljösynpunkt klart sämre, metoden att slammet förs direkt ut till recipient. Detta förfarande medför inte några beskattningskonsekvenser men kan i princip ses som att slammet, i stället för att pumpas till en avvattningsbassäng, pumpas till sjöbotten och sedimenterar där. Ur miljösynpunkt är det att föredra att slam avvattnas framför att det pumpas direkt till recipient.

Mot nu angiven bakgrund bör anläggningar där deponering eller förvaring uteslutande sker av vattenverksslam i slambassänger undantas från avfallsskattelagens tillämpning.

6.4 Rening av flytande avfall och avvattning av avfall på skattepliktiga anläggningar

Regeringens förslag: Avfallsskatt skall inte betalas för flytande avfall som renas inom en skattepliktig anläggning och inte heller för avfall som avvattnas på en sådan anläggning under förutsättning att det renade eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen.

Promemorians förslag: Stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Bakgrunden till regeringens förslag: Avfallsskatt skall enligt lagen om skatt på avfall betalas för avfall som förs in till en avfallsanläggning där farligt avfall eller annat avfall till en mängd av mer än 50 ton per år slutligt förvaras (deponeras) eller förvaras under längre tid än tre år. Avfallsskatt skall också betalas för avfall som uppkommer inom en anläggning där det huvudsakligen bedrivs annan verksamhet än avfallshantering, med vilket i första hand åsyftas industrianläggningar med deponier inom anläggningen.

Avfallsskatten tas ut efter en nettodeponimetod. Detta innebär att skatt tas ut för i princip allt avfall som förs in till en skattepliktig avfallsanläggning. Skyldighet att betala skatt inträder då avfallet förs in till anläggningen. För avfall som förs ut från anläggningen medges avdrag. Sådant avdrag medges dock inte för lak- och reningsvatten. För industrianläggningarna gäller att skyldigheten att betala skatt inträder när avfallet uppkommer.

För att inte anläggningar som bedriver såväl deponering som annan behandling skall missgynnas, har nettodeponimetoden kompletterats med uttrycklig skattebefrielse för vissa behandlingsformer. Sålunda har kompostering, reaktorbaserad rötning, förbränning och tillverkning av fast lagringsbart bränsle undantagits från skatteplikt.

Under lagstiftningsarbetets gång aktualiserades frågan om skatten skulle fastställas utifrån avfallets faktiska vikt eller om i stället vad avfallet väger i torrt tillstånd borde användas som beräkningsgrund. Regeringen ansåg att fördelarna med att använda den faktiska vikten vägde över (prop. 1998/99:84 s. 44). Skälen för detta var flera. Förutom kontrollproblem angavs i propositionen vissa miljöskäl, som talar mot att

vatten finns kvar i det avfall som deponeras. Stora vattenmängder i avfallet ökar markant risken för sättningar i deponin och medför också att lakvattenproduktionen kommer igång mycket tidigare och blir större totalt sett. Regeringen angav därför att det i normalfallet är bättre att vattenfasen i ett slam skiljs ut före deponeringen och vid behov behandlas separat vid källan, än att vattnet läcker ut från en deponi med risk för att mer förorenat vatten sprids till omgivningen.

Vad gäller frågan om avdrag skulle medges för reningsvatten som uppkommer inom en avfallsanläggning, hänvisade regeringen till de miljömässiga skälen som nämnts ovan, dvs. att det är bättre att vattnet skiljs ut före deponering. Regeringen ansåg att avdrag vid utförelse av reningsvatten skulle motverka de styreffekter som eftersträvades (prop. 1998/99:84 s. 39).

Svenska Renhållningsverksföreningen (RVF) har via en enkät till kommunala avfallsföretag undersökt förekomsten av avvattningsanläggningar, som är belägna på avfallsanläggningar där avfall deponeras. Enkäten skickades ut till 280 avfallsanläggningar och svaren täckte 180 stycken. Av enkätsvaren framgick att avvattning av oljeförorenat avfall utförs på 22 anläggningar. Den behandlade mängden uppgår vid dessa anläggningar till 47 000 ton per år. Mängden vatten som avskiljts uppgår till 37 000 ton. 18 anläggningar har avvattning av avloppsslam. Den behandlade mängden uppgår till 59 000 ton och vattnet som avskiljs uppgår till 33 000 ton. 10 anläggningar uppgav att man har avvattning av andra avfall, t.ex. slam från gatubrunnar. Mängden behandlat avfall uppgår i dessa fall till 33 000 ton och mängden avskilt vatten till 30 000 ton. Sammanfattningsvis uppskattar RVF att mängden avfall som förs in till anläggningarna för att behandlas genom avvattning uppgår till ca 175 000 ton per år samt att den avskilda vattenmängden uppgår till 125 000 ton, eller ca 72 % av den totala mängden förorenat flytande avfall.

Vidare förekommer vid några anläggningar rening av processvatten från industrier. Det rör sig således om industrier som inte byggt upp en egen reningskapacitet utan i stället utnyttjar de reningsanläggningar för lakvatten som finns på avfallsanläggningar i närheten. Intresset är stort för att bedriva sådan verksamhet även på andra avfallsanläggningar.

Skälen för regeringens förslag: Avfallsskattens konstruktion innebär att det i skattehänseende är av avgörande betydelse om behandlingsanläggningen är placerad inom respektive utanför en anläggning där deponering av avfall sker, dvs. en anläggning där avfallsskatt tas ut för allt som förs in till eller uppkommer vid anläggningen. Om förorenat vatten och slam förs in till en skattepliktig avfallsanläggning tas skatt ut på hela avfallsmängden vid införelsen. Den fasta fasen som uppstår efter behandlingen deponeras eller komposteras vanligen. Vattenfasen förs vanligtvis direkt ut till det kommunala avloppsnätet. Det förekommer också att det renas ytterligare, i samma anläggning där lakvattnet renas, innan det förs ut från anläggningen. Avdrag medges, som framgått ovan, inte för lak- och reningsvatten, vilket innebär att avfallsskatten belastar hela mängden förorenat vatten och slam som förts in till deponin.

Om motsvarande avfallsslag i stället förs in till en anläggning som är belägen utanför en skattepliktig avfallsanläggning, uppstår inga skatte-

konsekvenser. Vad som i dessa fall kommer att beskattas är endast den avvattnade fasta fasen, om den efter avvattning förs till en avfallsanläggning och deponeras där.

Syftet med avvattning och rening av förorenat vatten och slam är att styra mot bra omhändertagande av detta avfall. Detta syfte motsvarar i princip vad som gäller de behandlingsmetoder som omfattas av skattefrihet enligt lagen om skatt på avfall. Grunderna för prövning, tillstånd och tillsyn i miljölagstiftningen skiljer sig inte åt beroende på om anläggningen är placerad inom eller utanför en avfallsanläggning. Anläggningarna fyller oavsett placering samma funktion.

Ur miljöskyddssynpunkt finns, som Naturvårdsverket anfört, inga motiv som bör medföra att avfallsskatt tas ut på det förorenade vatten och slam som förs in till anläggningar vid deponier, medan endast den avvattnade delen av detta avfall som deponeras beskattas om åtgärderna har skett vid en fristående anläggning. Härtill kommer att det ofta, inte minst av miljöskyddsskäl, är lämpligare att lokalisera dessa verksamheter i anslutning till en befintlig deponi i stället för att ta ett nytt område i anspråk.

Sammanfattningsvis bör rening av flytande avfall och avvattning undantas från beskattning. En förutsättning för undantaget måste dock vara att det på anläggningen är ordnat så att det renade eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen. Det finns olika tekniska lösningar varigenom detta kan åstadkommas och regeringen finner, i likhet med vad flera remissinstanser uttalat, inte skäl att göra någon närmare reglering i lagtexten. Ett exempel som kan nämnas är att det för skattefrihet torde räcka med att avvattningsanläggningen är utformad så att det avskilda vattnet leds direkt till det kommunala avlopps nätet eller recipient. Andra lösningar kan vara att hanteringen också innefattar mellanliggande reningssteg eller utjämningsdammar.

Lagrådet har ansett att utformningen av lagtexten i detta sammanhang kan leda till att skattefrihet också gäller för fall där vattnet försvinner från anläggningen på andra sätt än vad som nämnts ovan. För att undvika denna effekt förordar *Lagrådet* en annan lydelse av bestämmelsen. Härvid är dock följande att beakta. Avgörande för om skattefrihet skall medges eller inte är den skattskyldiges avsikt vid införseln av avfallet. Är avsikten att avfallet skall avvattnas på sådant sätt att det vatten som avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen, är förutsättningarna för undantag från skatteplikt uppfyllda. *Lagrådets* förslag skulle innebära att detta undantag inte skulle komma att gälla på grund av orsaker som den skattskyldige inte själv kunnat råda över, som exempelvis tillfälligt läckage eller omständigheter som medför översvämningar på anläggningen. Betydande praktiska problem skulle därvid uppstå med att härleda det aktuella vattnet till specifika avfallsmängder. Mot den angivna bakgrunden finner regeringen inte skäl att frånga den lydelse av bestämmelsen som förordats i *lagrådsremissen*.

Skattebefrielsen bör således därför utformas som ett undantag för avfall som är avsedd att behandlas på tidigare angivet sätt, dvs. att det renade eller avskilda vattnet inte deponeras inom anläggningen. Skatt bör dock betalas för rester som uppstår efter genomförd avvattning eller rening, i likhet med vad som gäller för rester efter t.ex. kompostering.

Regeringens förslag: Lagändringarna skall träda i kraft den 1 januari 2001. Ändringarna bör dock tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2000.

Promemorians förslag: Stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: De nu föreslagna lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2001. Ändringarna bör dock tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2000, dvs. den dag då lagen om skatt på avfall trädde i kraft. Slam som redan förts till vassbäddar och andra nu aktuella åtgärder som vidtagits före den 1 januari 2001, bör således också omfattas av skattebefrielsen.

7 Differentiering av vägavgiften

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet om ändring av samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar. Vägavgiften differentieras efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon's motor uppfyller. Någon särskild differentiering av vägavgiften till förmån för fordon som används i särpräglad verksamhet skall inte ske.

Bakgrunden till regeringens förslag: Den 1 januari 1998 trädde lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon i kraft. I enlighet med denna lag tas vägavgift ut för motorfordon eller ledade motorfordonskombinationer med en totalvikt av minst 12 000 kilogram om fordonet uteslutande är avsett för godstransport på väg.

Införandet av vägavgifter för tunga fordon är en följd av att Sverige numera deltar i det gemensamma vägavgiftssystem (eurovignette) som Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland tidigare infört. Bakgrunden till detta samarbete är det arbete som bedrivits inom EU med att skapa likvärdiga konkurrensvillkor mellan medlemsstaterna beträffande tunga lastbilstransporter.

Vägavgiftssystemet har utformats i enlighet med rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaters tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användning av vissa infrastrukturer (EGT nr. L 279, 12.11.1993 s. 32, Celex 31993L0089). Europeiska gemenskapernas domstol har emellertid upphävt direktivet eftersom Europaparlamentet inte hade konsulterats beträffande direktivets slutliga innehåll. Domstolen uttalade dock att direktivet skulle gälla i sak till dess att direktivet ersatts med ett nytt direktiv. Den 17 juni 1999 trädde ett nytt direktiv i kraft, 1999/62/EG. Detta direktiv ersätter det tidigare direktivet men ändrar inte de grundläggande förutsättningarna för att ta ut en vägavgift.

Den närmare utformningen av det gemensamma vägavgiftssystemet regleras i det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna samarbetsavtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar. Sverige anslöt sig till överenskommelsen genom ett tilläggsavtal (SÖ 1997:50) som undertecknades i september 1997.

Vägavgiften för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med högst tre axlar uppgår till 6 556 kronor per år, 655 kronor per månad, 174 kronor per vecka och 52 kronor per dag. För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med fyra eller fler axlar tas vägavgift ut med 10 928 kronor per år, 1 092 kronor per månad, 288 kronor per vecka 52 kronor per dag (SFS 1999:1067). Avgift för inlösen av årsbevis tas ut med 218 kronor.

Enligt artikel 7.h i det tidigare gällande direktivet 93/89/EEG fick vägavgiften bestämmas till högst 1 250 ecu per år. Enligt artikel 7.7 i det nya direktivet, 1999/62/EG, får de medlemsstater som infört vägavgifter bestämma dessa för samtliga fordonskategorier till en nivå som inte överstiger de maximiskattesatser som fastställts i bilaga II till direktivet. I bilaga II anges olika maximibelopp beroende på ett fordon's axelantal och vilka utsläppskrav ett fordon's motor uppfyller. För fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda utsläppskraven i direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon (EGT L 36, 9.2.1988, s. 33, Celex 31988L0077), uppgår maximibeloppen till 960 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 550 euro per år för fordon med minst fyra axlar. För fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG får vägavgiften högst uppgå till 850 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 400 euro per år för fordon med minst fyra axlar. Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse av direktivet får vägavgiften uppgå till högst 750 euro per år för fordon med högst tre axlar och till 1 250 per år för fordon med minst fyra axlar. I bilaga II till direktiv 1999/62/EG anges att högsta avgiftssats per månad och vecka skall stå i proportion till den tid infrastrukturen används och att vägavgiften per dag är 8 euro för samtliga fordonskategorier.

I direktiv 88/77/EEG fastställs gränsvärden för utsläpp av kolmonoxid, oförbrända kolväten och kväveoxider från dieselmotorer som används i motorfordon, på grundval av provmetod som är inriktad på de berörda fordonens körförhållanden i Europa. Direktivet ändrades genom direktiv 91/542/EEG (EGT L 295, 25.10.1991, s. 1, Celex 31991L0542) i två steg. Det första steget sammanföll med tidpunkten för införandet av de nya europeiska utsläppsnormerna för personbilar. Genom det andra steget fastställdes långsiktiga riktlinjer för den europeiska bilindustrin i form av gränsvärden som byggde på det förväntade resultatet av teknologin som befann sig på utvecklingsstadiet samtidigt som industrin gavs tillräcklig tid för att färdigutveckla sådan teknologi. När det gäller små dieselmotorer skedde en förändring genom direktiv 96/1/EG (EGT L 40, 17.2.1996, s. 1, Celex 31996L0001) som innebar att det gränsvärde för

partikelutsläpp som fastställs i direktiv 91/542/EEG i stället infördes från och med 1998. I detta direktiv fastställs de slutliga utsläppskraven som skall tillämpas vid differentiering enligt direktiv 1999/62/EG. I direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096) har kraven för dieselmotortekniken skärpts ytterligare för att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga framstegen för att bekämpa luftföroreningar som orsakas av motorfordon. Dessa krav kan dock ännu inte ligga till grund för en differentiering av vägavgiften.

Regeringen har i en gemensam förklaring, som antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998, tillsammans med regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna och Tyskland, uttryckt avsikten att anpassa de gemensamma vägavgifterna till de maximiskattesatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktiv 1999/62/EG.

De i vägavgiftssamarbetet deltagande länderna har förberett den närmare regleringen av ett införande av de nya vägavgifterna. I ett av regeringen den 22 mars 2000 undertecknat protokoll om ändring av det tidigare nämnda samarbetsavtalet anges vad vägavgiften skall uppgå till per år, månad, vecka och dag samt storleken av den administrativa avgift som tas ut vid prövning av begäran om återbetalning av vägavgift, se *bilaga 6*.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen arbetar inom EU för att anpassa trafikbeskattningen för den tunga godstrafiken till de kostnader den ger upphov till i fråga om bl.a. miljöpåverkan. En differentiering av vägavgiften efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller skall ses som ett led i detta arbete. Mot denna bakgrund har därför regeringen i den ovan nämnda gemensamma regeringsförklaringen förbundit sig att differentiera vägavgiften i enlighet med direktiv 1999/62/EG. En sådan ändring av uttaget av vägavgift förutsätter en ändring av det samarbetsavtal som ligger till grund för vägavgiftssamarbetet. Regeringen har därför undertecknat det ovan nämnda protokollet om ändring av samarbetsavtalet. Regeringen föreslår att riksdagen godkänner protokollet.

I enlighet med direktiv 1999/62/EG och protokollet om ändring av samarbetsavtalet skall vägavgiften differentieras efter vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller. Fordon som inte når upp till de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG betalar en högre vägavgift. För de fordon som uppfyller de i direktivet fastställda kraven tas vägavgift ut med olika belopp beroende på vilka utsläppskrav de uppfyller. Avgiftssatserna skall uppgå till de belopp som anges i protokollet om ändring av samarbetsavtalet. De ändrade avgiftssatserna skall gälla från och med ikraftträdandet och utan hänsyn till om vägavgiften beslutats före denna tidpunkt.

För att rätt vägavgift skall debiteras krävs att det är möjligt att finna information om vilka utsläppskrav ett fordon motor uppfyller. För det fall det inte är möjligt att identifiera de egenskaper som anges i direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG är det möjligt att utgå från fordonets årsmodell eller datum för ibrukttagandet av fordonet. En del fordonsmotorer är dock bättre än vad som kan presumeras. För det

fall en presumtion används är det således nödvändigt att ge fordonsägaren möjlighet att med dokument styrka att fordonets motor uppfyller strängare utsläppskrav än vad som framgår av årsmodell och datum för ibruktagande.

I direktiv 1999/62/EG stadgas att de nya vägavgiftssatserna skall träda i kraft den 1 juli 2000. Det har dock visat sig vara svårt med ett ikraftträdande av de nya avgiftssatserna vid denna tidpunkt eftersom direktivet blev försenat och därmed också möjligheterna för de i vägavgiftssamarbetet deltagande länderna att samtidigt införa avgiftssatserna. För att samtidigt kunna införa de nya avgiftssatserna har de i samarbetet deltagande länderna, i samråd med Europeiska gemenskapernas kommission, bestämt att dessa skall träda i kraft först den 1 januari 2001.

För fordon som används i viss särpräglad verksamhet, såsom t.ex. transport av cirkus- eller tivoliutrustning och utbildningsverksamhet, kan vägavgiften vara en betydande kostnad i förhållande till den bedrivna verksamheten. Det kan för sådan verksamhet hävdas att en lägre vägavgift bör påföras. Vid införandet av vägavgiften valde Riksdagen att vara restriktiv med undantag från denna. Enbart det förhållandet att det är fråga om särpräglad verksamhet och att vägavgiften är en betydande kostnad i förhållande till den bedrivna verksamheten är inte ett tillräckligt skäl för att påföra en lägre avgift. Någon särskild differentiering av vägavgiften för dessa fordon föreslås därför inte.

I direktiv 1999/62/EG och i protokollet om ändring av samarbetsavtalet anges vägavgiftens storlek i euro. I vägavgiftslagen anges storleken av vägavgiften i svenska kronor. Samma förhållande gäller för den avgift som tas ut vid återbetalning av vägavgift. Beloppen i svenska kronor i vägavgiftslagen skall motsvara de belopp som anges i direktivet och protokollet. Regeringen fastställer därför i förordning före november månads utgång varje år omräknade vägavgiftsbelopp i svenska kronor som skall tas ut under påföljande kalenderår. Omräkningen sker enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde första vardagen i oktober året innan. Eftersom vägavgiften räknas om efter euro-kursens utveckling kommer de belopp i svenska kronor som anges i lagtexten endast att övergångsvis ange rätt vägavgift. För att undvika att lagtexten anger ett icke gällande vägavgiftsbelopp föreslår regeringen, i enlighet med lagrådets förslag, att de belopp som anges i vägavgiftslagen anges i euro med föreskrift om att vägavgiften skall erläggas i motsvarande svenska kronor.

8 Skatteregler för veteranfordon

Regeringens förslag: Befrielse från fordonsskatt för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre avskaffas. Lastbilar befrias i stället från fordonsskatt om de inte är vägavgiftspliktiga och från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och inte används i yrkesmässig trafik.

Utredningens förslag: Gällande befrielse från fordonsskatt bör avskaffas beträffande veteranlastbilar eftersom den med nuvarande generella utformning inte är förenlig med direktiv 1999/62/EG. Veteranlastbilar bör i stället befrias från både fordonsskatt och vägavgift under förutsättning att de används av fysiska eller juridiska personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter samt att de endast tillfälligt körs på allmänna vägar. Vägverket skall utfärda bevis om att en lastbil är ett veteranfordon om fordonet uppfyller kravet på årsmodell samt om fordonsägaren intygar att fordonet inte kommer att användas av fysiska eller juridiska personer vars huvudsakliga sysselsättning inte är godstransporter. För det fall lastbilens användningssätt ändras, skall detta anmälas till Vägverket.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har svarat tillstyrker att lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre, s.k. veteranlastbilar, befrias från vägavgift om fordonet inte används för kommersiella godstransporter. *Bilindustriföreningen, Motorhistoriska Riksförbundet, Riksskatteverket, Svenska Vägföreningen* och *Svenska Åkeriförbundet* opponerar sig mot att åkeriägare fräntas möjligheten att utan fordonsskatt och vägavgift köra veteranlastbilar på allmän väg. *Vägverket* pekar på att utredningens förslag om anmälningsförfarande för ändrat användningssätt för veteranlastbilar är mycket resurskrävande att administrera. Verket föreslår i stället att befrielsen från såväl fordonsskatt som vägavgift blir grundregel för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre i de fall de inte används i yrkesmässig trafik. För de lastbilar som används i någon form av näringsverksamhet är det emellertid angeläget att dessa konkurrerar under neutrala förhållanden och således inte befrias från fordonsskatt och vägavgift. Om skatte- och avgiftsbefrielse skall gälla endast de fordon som ägs eller används av någon som inte har godstransporter som huvudsysselsättning uppstår en okontrollerbar och ohållbar situation. Vägverket kan inte se att det finns något hinder för att personer vars huvudsysselsättning är godstransporter äger en skatte- och avgiftsbefriad veteranlastbil. Konsekvenserna av utredningens förslag blir dessutom att polisen vid kontroll måste ta reda på vad chauffören till en veteranlastbil har för yrke. *Väg- och transportforskningsinstitutet* och *Institutet för transportforskning* ifrågasätter hur kontroll av användandet kan ske. Hypotetiskt kan ett åkeri köpa in veteranlastbilar och låta personer som inte har godstransporter som huvudsysselsättning köra dessa. Vad som är tillfällig körning på allmänna vägar blir också en fråga för bedömningar och kan dessutom bli svårt att kontrollera.

Bakgrunden till regeringens förslag: Enligt 9 § fordonsskattelagen är motorcyklar, personbilar, lastbilar och bussar som enligt bilregistret är av en årsmodell som är 30 år och äldre inte skattepliktiga. Det finns inget ytterligare krav på t.ex. fordonets skick eller användningssätt.

Enligt artikel 6.2.b i det tidigare nämnda direktivet 1999/62/EG är det endast möjligt att tillämpa nedsatta skattesatser eller helt undanta de fordon som omfattas av direktivet från fordonsskatt om transportverksamheten som utförs av dessa fordon inte orsakar snedvridning av konkurrensen. Såvitt avser motorfordon eller ledade

motorfordonskombinationer med en totalvikt av minst 12 000 kilogram måste således den nuvarande fordonsskattebefrielsen prövas mot direktivet.

Något undantag från vägavgift för veteranfordon finns inte i direktivet. Enligt artikel 4.2 i det samarbetsavtal som ingåtts mellan länderna i vägavgiftssamarbetet är det emellertid tillåtet att avgiftsbefria fordon som är uppräknade i direktivets artikel 6.2.b. Enligt artikel 4.3 i samarbetsavtalet är en förutsättning att övriga samarbetsländer och Europeiska gemenskapernas kommission upplyses om detta.

För veteranlastbilarna har vägavgiftssystemet inneburit särskilda problem. När en vägavgiftspliktig lastbil tas i trafik skall avgift betalas för ett år. Vid avställning återbetalas ett belopp motsvarande det antal hela månader som återstår av avgiftsperioden, efter avdrag för administrationsavgift. I praktiken medför alltså vägavgiften att avställning av en lastbil fördyras. För veteranlastbilar som är vägavgiftspliktiga har det uppkommit en mer betydande kostnadsökning än för andra avgiftspliktiga lastbilar eftersom veteranlastbilarna inte kan kompenseras genom sänkt fordonsskatt. Om en veteranlastbil används i liten utsträckning kan fordonsägaren undvika vägavgift under större delen av året. För att få ta lastbilen i trafik krävs dock inbetalning av vägavgift för ett helt år även om ägaren endast avser att använda lastbilen en kortare tid. En del av den inbetalda vägavgiften återbetalas visserligen när lastbilen åter tas ur trafik men om det är fråga om en enda dags användning blir lastbilsägarens kostnad för detta lika stor som om det hade gällt en hel månad. För en vägavgiftspliktig lastbil i den högre avgiftsklassen utgör denna "endagskostnad" ungefär 1 000 kronor inklusive administrationsavgiften. Ägare av vägavgiftspliktiga veteranlastbilar har invänt mot denna effekt av vägavgiftssystemet.

Bilregistrets uppgifter om antalet veteranlastbilar är sannolikt större än det verkliga antalet. Orsaken härtill utgörs av äldre fordon som tas ur bruk utan att skrotas. Vägverkets bilregister har enligt bilregisterkungörelsen möjlighet att på eget initiativ avregistrera fordon som uppenbart inte finns i behåll, så kallad administrativ skrotning. Detta får ske om fordonsägaren under tre år i följd inte kunnat anträffas för uttagande av skatt eller beträffande fordon som varit avställda i mer än tre år och sannolikt inte finns i behåll. År 1988 genomfördes en större rensning av registret vilket berörde drygt 200 000 fordon. Sedan år 1990 skall administrativ skrotning ha skett av totalt ca 45 000 fordon. Det är oundvikligt att registrets uppgift om antalet fordon av en äldre årsmodell "släpar efter" i den meningen att det vid en given tidpunkt finns färre äldre fordon än vad som framgår av registerinnehållet. Skillnaden mellan registrets uppgifter i detta avseende och de verkliga förhållandena låter sig inte beräknas. Omfattningen av hittills genomförda administrativa skrotningar tyder dock på att det är en betydande skillnad.

För lastbilar utan draganordning krävs minst 12 000 kilograms totalvikt för att vägavgiftsplikt skall uppkomma. Antalet veteranlastbilar med minst 12 000 kilograms totalvikt uppgick per den 3 januari 1998 till knappt 3 000. Av dessa var nästan 2 400 fordon avställda och 2 000 av dessa hade varit avställda mer än sex månader. Därmed fanns endast 600 veteranlastbilar med minst 12 000 kilograms totalvikt i trafik. Även

lastbilar med minst sju tons totalvikt kan vara vägavgiftspliktiga om lastbilen är utrustad med draganordning. Det fanns drygt 1 000 sådana fordon per den 3 januari 1998. Av dessa var endast drygt 300 fordon i trafik. Vid den aktuella tidpunkten fanns alltså sammanlagt cirka 900 veteranlastbilar i trafik med sådan totalvikt som skulle medföra att de är vägavgiftspliktiga. Antalet vägavgiftspliktiga veteranlastbilar är i själva verket ännu mindre än 900 eftersom lastbilar med vissa karosserikoder har undantagits från avgiftsplikt. Det gäller fordon som är inredda för annat än godstransporter. Dessutom är en del lastbilar undantagna från avgiftsplikt på grund av deras användningssätt, t.ex. att de används för väghållning. Sedan vägavgift började tas ut den 1 februari 1998 kan vissa ägare av lastbilar med totalvikt mellan 7 000 och 12 000 kilogram ha valt att demontera eventuell draganordning för att på så sätt undgå vägavgiftsplikt. Uppgifter om i vilken mån detta skett är inte tillgängliga. Bilregistret har undersökt antalet yrkestrafiktillstånd vid ungefär samma tidpunkt som när vägavgifter började tas ut. Det framkom att det endast fanns 154 innehavare av sådana tillstånd bland ägarna eller brukarna av vägavgiftspliktiga veteranlastbilar av årsmodell 1969 och tidigare. Av dessa fordon var 120 stycken avställda. Därmed fanns det endast 34 personer med yrkestrafiktillstånd som var ägare eller brukare av en vägavgiftspliktig veteranlastbil i trafik.

Skälen för regeringens förslag: Fordonsskattebefrielsen för lastbil som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre är för generellt utformad för att vara förenlig med artikel 6.2.b i direktiv 1999/62/EG. Fordonsskattebefrielsen föreslås därför inte omfatta sådana lastbilar som faller inom tillämpningsområdet för direktivet, dvs. dels lastbilar med totalvikt om minst 12 000 kilogram, dels lastbilar med draganordning och totalvikt om minst 7 000 kilogram. Befrielsen från fordonsskatt bör inskränkas på så sätt att lastbilar som är 30 år eller äldre endast är befriade från fordonsskatt i de fall då de inte är vägavgiftspliktiga. För en lastbil som är 30 år eller äldre kvarstår således nuvarande skattebefrielse oförändrad om lastbilens totalvikt understiger 7 000 kilogram eller om lastbilens totalvikt understiger 12 000 kilogram och den saknar draganordning. Regeringen har inte för avsikt att ändra förutsättningarna för befrielse från fordonsskatt för övriga veteranfordon.

Även när det gäller vägavgiftssystemet finns skäl att överväga en avgiftsbefrielse för veteranlastbilar. Samarbetsavtalet tillåter dock inte en så generellt utformad bestämmelse som att alla veteranlastbilar skulle undantas från vägavgiftsplikt på samma sätt som för närvarande gäller beträffande fordonsskatteplikten. Syftet med vägavgiftssystemet är att skapa likvärdiga konkurrensvillkor mellan avtalsstaterna beträffande tunga godstransporter. För veteranlastbilar som inte används för godstransporter kan det således inte anses nödvändigt att ta ut vägavgift. Det finns inte heller skäl för att göra en annan bedömning av vad som är veteranlastbil än den som gjorts i fordonsskattehänseende. Ett undantag från avgiftsplikt kan därför omfatta lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik. Med yrkesmässig trafik i vägavgiftshänseende bör förstås sådan yrkesmässig trafik som avses i 1 § yrkestrafiklagen (1998:490). Med en sådan

utformning av en befrielse från vägavgift får det anses uteslutet att dessa lastbilar skulle orsaka någon snedvridning av konkurrensen.

För att administrera samarbetet mellan de land som deltar i vägavgiftssamarbetet har det tillsatts en samarbetskommitté. I denna kommitté ingår representanter från respektive länder samt en representant från Europeiska gemenskapernas kommission. I kommittén tas bl.a. upp frågor om tolkning av direktivet. Sverige har tagit upp frågan om befrielse från vägavgift för veteranlastbilar. Varken de länder som deltar i vägavgiftssamarbetet eller Europeiska gemenskapernas kommission har något att invända mot den föreslagna befrielsen, under förutsättning att fordon som används i yrkesmässig trafik inte omfattas.

9 Bilskrotningslagen

Regeringens förslag: Hänvisningen till försäljningsskattelagen i 11 § bilskrotningslagen tas bort. I huvudsak skall de bestämmelser i försäljningsskattelagen som tillämpas i fråga om skrotningsavgiften föras in i bilskrotningslagen. Möjligheten till compensation för skrotningsavgift för flyttsaksfordon skall emellertid upphöra. För diplomatfordon skall möjligheten till compensation kvarstå. För dessa fordon inträder dock avgiftsskyldighet när fordonet förvärvas av annan än sådan person eller organisation som erhåller compensation.

Riksskatteverkets och Naturvårdsverkets förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Kammarrätten i Sundsvall och Riksskatteverket anser att konsekvenserna av att slopa möjligheten till compensation för skrotningsavgiften inte är fullständigt belysta.

Skäl för regeringens förslag: Regeringen har i budgetpropositionen för år 2001 föreslagit att lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon skall upphävas. Av bilskrotningslagen framgår att bestämmelserna i försäljningsskattelagen, med undantag av 8 och 15 §§, även tillämpas i fråga om skrotningsavgift. Avskaffandet av försäljningsskatten är inte avsett att påverka tillämpningen av skrotningsavgiften. Det är således nödvändigt att ersätta bestämmelserna i försäljningsskattelagen.

Skattskyldiga för försäljningsskatt är yrkesmässiga tillverkare och registrerade importörer samt ägare av skattepliktiga fordon som inte yrkesmässigt tillverkats i landet, inte importerats av registrerad importör eller fordon som genom ändring blivit skattepliktigt. Motsvarande bestämmelser gäller för avgiftsskyldighet beträffande skrotningsavgift.

Försäljningsskattelagen reglerar också avgiftsplikten. Avgiftsplikten inträder när fordonet för första gången förs in i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställs, då avställningen upphör. För ett icke avgiftspliktigt fordon som ändras till ett avgiftspliktigt fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som avgiftspliktigt, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör.

Skrotningsavgift beslutas enligt försäljningsskattelagen genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret. Avgiftsskyldig tillverkare och importör skall betala avgiften senast en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder. Annan avgiftsskyldig ska betala avgiften senast tre veckor efter avgiftspliktens inträde.

Den avgiftsskyldige kan enligt försäljningsskattelagen efter ansökan återfå skrotningsavgift för fordon som vid försäljning till yrkesmässig försäljare av motorfordon åsamkat den avgiftsskyldige förlust på grund av bristande betalning av köparen.

Även kompensation för betald skrotningsavgift och befrielse från skyldigheten att betala skrotningsavgift regleras i försäljningsskattelagen. Kompensation kan efter ansökan erhållas för fordon som förvärvats av bl.a. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller vissa medlemmar av den diplomatiska kåren. Kompensation ska återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet säljs till någon som inte omfattas av reglerna för kompensation. Befrielse från skyldigheten att betala skrotningsavgift kan medges för fordon som ägs av någon som flyttar till Sverige.

De handlingsalternativ som ligger närmast till hands för att reglera de uppräknade förfarandena är antingen att föra in försäljningsskattelagens bestämmelser i bilskrotningslagen eller att bilskrotningslagen hänvisar till fordonsskattelagen i dessa avseenden. En hänvisning till fordonsskattelagen får dock anses som olämplig eftersom detta skulle kunna innebära förändringar av den administrativa hanteringen av skrotningsavgiften. Det får därför anses lämpligare att de regler i försäljningsskattelagen som tillämpas i fråga om skrotningsavgift förs in i bilskrotningslagen.

Vissa förändringar i sak bör dock göras. I samband med att bilskrotningsavgiften infördes 1975 ansåg regeringen (prop. 1975:32) att avgiften skulle tas ut som ett engångsbelopp i samband med uppbörden av den dåvarande omsättningsskatten. Omsättningsskatten omvandlades under 1978 till en försäljningsskatt på motorfordon. Anledningen till detta var att regeringen eftersträvade ett administrativt lätthanterligt system. Detta innebar dock att ett antal bestämmelser avsedda för försäljningsskatt på motorfordon per automatik blev tillämpliga även på bilskrotningsavgiften. Exempel på sådana bestämmelser är möjligheten till befrielse från skrotningsavgift för diplomatbilar, dvs. bilar som ägs av utländska beskickningar eller dess personal, och flyttsaksfordon, dvs. fordon som svenskar bosatta i utlandet tagit med sig tillbaka till Sverige vid återflytt. När systemet infördes fanns inga sakskaäl till att dessa möjligheter till befrielse från skrotningsavgift skulle gälla. Det finns däremot miljöskäl som talar för att alla bilar som registreras i Sverige skall omfattas av skrotningsavgiften. Skälet till detta är att alla bilar så småningom, oavsett ägare, kommer att skrotas. Bilar som initialt ägs av utländska beskickningar eller dess personal säljs sannolikt vidare på den svenska marknaden, varvid de senare skrotas i Sverige. Detsamma gäller för flyttsaksfordon. Regeringen finner det angeläget att bilar som förs in på den svenska marknaden omfattas av det ekonomiska incitamentet till att lämna in bilen för skrotning. Någon kompensation skall därför som

huvudregel inte ges. Det får dock accepteras att möjligheten till kompensation för diplomatfordon kvarstår. Regeringen anser mot denna bakgrund att nuvarande bestämmelser om möjlighet till kompensation för skrotningsavgiften skall avskaffas frånsatt diplomatfordon.

10 Uppgiftsskyldighet för registrerade trossamfund

Regeringens förslag: Registrerade trossamfund skall när det gäller deklarationsskyldigheten och skyldigheten att lämna särskild uppgift behandlas på samma sätt som ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet för vissa inkomster.

Skälen för regeringens förslag: Associationsformen registrerat trossamfund infördes genom lagen (1998:1593) om trossamfund. Lagen trädde i kraft den 1 januari 2000. Flertalet av de registrerade trossamfunden bedrev tidigare sin verksamhet i form av en ideell förening.

Från och med 2001 års taxering skall bestämmelserna om skattskyldighet för ideella föreningar också tillämpas för registrerade trossamfund. Bestämmelser om detta infördes efter förslag i prop. 1998/99:38 Staten och trossamfunden – begravningsverksamheten, kulturminnena, personalen, avgiftsbetalningen, m.m. Någon konsekvensändring av bestämmelserna om deklarationsskyldighet och skyldighet att lämna särskild uppgift enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gjordes dock inte. Om ingen ändring görs skulle registrerade trossamfund bli tvungna att lämna självdeklaration om dess intäkter under beskattningsåret har uppgått till minst 100 kronor. Ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet för vissa inkomster behöver däremot endast lämna självdeklaration när dess övriga intäkter överstiger grundavdraget, dvs. 15 000 kronor. En ideell förening som är undantagen från skattskyldighet skall lämna en särskild uppgift om inkomst och förmögenhet som inte skall tas upp till beskattning.

När det gäller uppgiftsskyldigheten saknas det anledning att behandla registrerade trossamfund annorlunda än ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet för vissa inkomster. Regeringen föreslår därför regeländringar i 2 kap. 8 och 26 §§ lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter med innebörd att registrerade trossamfund skall behandlas på samma sätt som ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet när det gäller deklarationsskyldigheten och skyldigheten att lämna särskild uppgift.

Den nu aktuella lagtexten hänvisar till numera upphävda lagar, bland annat lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter har ännu inte anpassats till inkomstskattelagen (1999:1229) utan hänvisar till upphävd men fortfarande tillämplig lagtext. Regeringen har för avsikt att under 2001

återkomma med förslag till bestämmelser om självdeklarationer och kontrolluppgifter som är anpassade till den nya lagen och som skall kunna tillämpas från och med 2002 års taxering. Prop. 2000/01:31

11 Vissa arvsskattefrågor

11.1 Kostnader för vård och skötsel av gravplats

Regeringens bedömning: Något förslag om avdrag vid arvsbeskattningen för kostnader för vård och skötsel av gravplats läggs inte fram.

Promemorians förslag: Överensstämmer inte med regeringens på så sätt att det i promemorian föreslås att ett avdrag medges för kostnad enligt avtal för skötsel och vård av grav med ett högsta belopp om 1 000 kr.

Remissinstanserna: *Göteborgs tingsrätt, Länsrätten i Stockholms län, Kammarkollegiet och Riksskatteverket* avstyrker att avdragsrätt vid arvsbeskattningen införs för kostnader för vård och skötsel av gravplats. Enligt länsrätten framstår det som principiellt felaktigt att sätta ned arvsskatten för den som väljer att leja bort skötseln. Kostnaden för vård av gravplats är de efterlevandes kostnad och inte den avlidnes. Den bör därför inte få dras av vid beräkning av arvsskatt. Det skulle dessutom ske på andras bekostnad. Det kan finnas många andra orsaker till att vården av en gravplats blir dyr än att anhöriga har flyttat före bouppteckningen. Man kan flytta senare eller på grund av hög ålder eller sjukdom få svårigheter att ta sig till kyrkogården. Kammarkollegiet anför att vid arvsbeskattningen tillämpas strikt principen att dödsdagen är avgörande för värderingen av den dödes tillgångar och skulder. Vissa angivna undantag från denna princip finns. Det saknas skäl att medge ytterligare undantag och en avdragsrätt för kostnader för vård av gravplats avstyrks därför. Enligt Riksskatteverkets uppfattning framgår det inte av promemorian att någon av de övervägda avdragsmöjligheterna skulle kunna grundas på kontrolluppgifter för ADB. Avdragsrätten skulle alltså innebära ytterligare poster som måste hanteras manuellt. Detta vore ett steg i fel riktning. Verket avstyrker därför att förslaget genomförs. *Hovrätten för Övre Norrland, Kammarrätten i Jönköping, Domstolsverket, Svenska kyrkans Församlingsförbund, Sveriges Begravningsbyråers förbund, Villaägarnas Riksförbund och Judiska Centralrådet i Sverige* anser att avdrag skall medges med ett högre belopp eller med verkliga kostnader. *Riksrevisionsverket, LO och FONUS* tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens bedömning: I en motion till riksdagen (1988/89:Sk367) yrkades att kostnader för vård och skötsel av gravplats skulle få dras av vid arvsbeskattningen. Riksdagen gav regeringen i uppdrag att i lämpligt sammanhang ta upp frågan om en avdragsrätt vid arvsbeskattningen för kostnader av detta slag och lägga fram ett förslag till riksdagen (bet. 1988/89:SkU22, rskr. 1988/89:158).

När någon avlidit skall en bouppteckning upprättas. Arvsskatten skall i regel beräknas med ledning av de värden som tagits upp i bouppteckningen. I 20 kap. ärvdabalken anges att den avlidnes tillgångar och skulder skall antecknas och värderas sådana de var vid dödsfallet. Härutöver får kostnader för begravning och bouppteckning dras av enligt en särskild bestämmelse i 13 § 1 mom. 3 lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, AGL. Till begravningskostnader hänförs alla kostnader som är erforderliga för begravningen. Hit räknas bl.a. utgifter för gravplats och gravvård med inskription, däremot inte utgifter som är hänförliga till den framtida vården av graven (jfr NJA 1966 s. 609). Om den avlidne i testamente förordnat att utgifter för den kommande vården av graven skall betalas av dödsboets medel har i beskattningsmyndigheternas praxis skuldavdrag vägrats och detta i stället betraktats som ett legat som beskattats särskilt (Bratt m.fl. Skatt på arv och gåva, avsnitt 7:8 och Domstolsverkets handbok för bouppteckningsärenden, avsnitt 9.5 s. 12). Kostnader för sorgkläder till efterlevande make samt barn och trotjänare, som för sin försörjning varit beroende av den avlidne, får enligt praxis också räknas av (jfr SvJT 1957 s. 348). Vidare får kostnader för förtäring i samband med begravningen anses vara avdragsgilla. Till bouppteckningskostnad, som också anses vara avdragsgill, hör skäligt arvode åt bouppteckningsförrättare och särskilda värderingsmän. Kostnader för boutredningen i övrigt tas inte upp i bouppteckningen.

I promemorian redovisas att frågan om avdragsrätt vid arvsbeskattningen för kostnad för vård och skötsel av gravplats är förenad med komplikationer. Kostnad för framtida skötsel av gravplats är en kostnad som inte föreligger vid dödsfallet, den sträcker sig ofta långt framåt i tiden och möjlighet finns att gravrätten sägs upp och skötselkostnaden därmed upphör före avtalstidens slut. Kostnaden har inte heller det omedelbara samband med dödsfallet som kostnader för begravning och bouppteckning har. Å andra sidan kan det hävdas att kostnader för skötsel av grav ändå har ett sådant samband med dödsfallet att avdrag vid arvsbeskattningen bör ske. I promemorian anges att det kan ifrågasättas om en avdragsrätt över huvud taget skall införas men om man ändå väljer att införa en sådan avdragsrätt bör avdraget – av i första hand statsfinansiella skäl – begränsas till kostnader enligt avtal med högst 1 000 kr.

Förslaget i promemorian om en avdragsrätt begränsad till 1 000 kr har fått ett negativt mottagande av remissinstanserna. Kritiken har dels tagit sikte på den principiella aspekten dels det belopp som föreslagits. De som varit kritiska mot beloppet har ansett att avdrag skall medges med verkliga kostnader.

Som ovan angetts har i promemorian framförts att det kan ifrågasättas om en avdragsrätt av detta slag över huvud taget skall införas. Flera remissinstanser har framfört principiella invändningar mot en avdragsrätt. Mot bakgrund härav avstår regeringen från att lägga fram något förslag om avdrag vid arvsbeskattningen för vård och skötsel av gravplats.

Regeringens bedömning: Någon lagreglering av frågan om avdragsrätt vid arvsbeskattningen för skulder hänförliga till den avlidnes bostad bör inte ske.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte yttrat sig särskilt i frågan. *Hovrätten för Övre Norrland, Kammarrätten i Jönköping, Länsrätten i Stockholms län och Kammarkollegiet* delar uppfattningen att någon lagregel inte bör införas. *Villaägarnas Riksförbund* vidhåller att det inte kan godtas att fastighetsägare behandlas sämre än hyresgäster när det gäller rätten till avdrag.

Skälen för regeringens bedömning: Villaägarnas Riksförbund har framfört krav på att den avdragsrätt som enligt praxis (NJA 1958 s. 527) medges för hyresskuld även borde tillämpas för fastighetsägares styrkta boendekostnader under högst tre månader efter dödsfallet (Fi1988/340).

Det är endast faktiska skulder som får dras av i bouppteckningen. Det krävs i princip att det på dödsdagen har förelegat en betalningsförpliktelse för den avlidne eller i förekommande fall för hans eller hennes efterlevande make. En skuld skall specificeras och individualiseras så att det klart framgår vad den avser. Skulden tas vanligen upp till sitt kapitalbelopp jämte upplupen ränta per dödsdagen. Enligt praxis medges avdrag bl.a. för beräknad hyreskostnad för den avlidnes bostad den närmaste tiden efter dödsfallet med avräkning för vad som redan betalats före dödsfallet (NJA 1958 s. 527). Som allmän norm angavs att det skulle anses föreligga en belastning motsvarande hyran för tre månader efter dödsfallet eller den kortare tid inom vilken hyresrätten upphör eller enligt lag kan upphöra genom uppsägning. Fastighetsägare som uppburit förskottshyror för viss tid och som avlidit före utgången av denna tid skall ta upp inbetald hyra som en tillgång i bouppteckningen. Avdrag har dock medgetts som motsvarar förpliktelsen att tillhandahålla lägenheterna utan ytterligare ersättning under den aktuella tiden (NJA 1971 s. 193).

Som ovan angetts skall en skuld vanligen tas upp till sitt kapitalbelopp jämte upplupen ränta per dödsdagen. En hyresskuld och en ränteskuld kan inte anses jämförbara bl.a. på grund av att räntan motsvaras av en tillgång. I praxis har avgjorts vilka skulder som kan dras av. Att lagreglera dessa frågor eller att lagstifta om avdragsrätt för andra allmänna hushållskostnader är enligt regeringens mening inte aktuellt.

12 Offentlig-finansiella effekter

Som redogjorts för i budgetpropositionen för 2001 beräknas förslaget om höjda fribelopp vid förmögenhetsbeskattningen ge en budgetförsvagning i periodiserade termer på 2,7 miljarder kronor år 2001.

Till grund för regeringens beräkning av avfallsskattelagens offentlig-finansiella effekter låg Deponiskatteutredningens betänkande (SOU 1996:139) Skatt på avfall. I utredningen redovisas beräkningar på olika avfallsmängder utifrån grova kategorier. En uppdelning finns efter total avfallsmängd, avfall som behandlas och avfall som deponeras. Mängderna deponerat avfall bygger på statistik från avfallsanläggningar av hur mycket avfall som läggs på deponin. Det är en rimlig bedömning att denna mängd avser den faktiska mängd som läggs på deponin, dvs. för t.ex. avvattning "innanför grindarna" på avfallsanläggningen är det avfallets vikt efter avvattning som legat till grund för utredningens beräkningar. Detta innebär att för t.ex. avvattning och rening av flytande avfall, har de skattebelopp i storleksordningen 31 miljoner kr, som skulle motsvara införd mängd vatten (125 000 ton), aldrig räknats in i de mängder som legat till grund för beräkningen av de statsfinansiella effekterna. Även beträffande flytande avfall i vassbäddar och vattenverksslam kan det antas att dessa avfallsmängder inte ingått i underlaget för vad som skulle beskattas.

För de metoder som nu föreslås undantas från avfallsskatteplikt kan dessutom generellt sägas att de antingen inte alls skulle genomföras om de beskattas eller att de, genom att verksamheten bedrivs utanför en skattepliktig anläggning eller att verksamheten på olika sätt bryts ut från annan verksamhet, ändå inte skulle bli föremål för beskattning. Några statsfinansiella effekter bedöms därför inte uppkomma av förslagen.

De beräkningar som gjorts av Finansdepartementet visar att en differentiering av vägavgiften utifrån vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller ger ökade skatteintäkter med cirka 65 miljoner kronor per år. En sådan differentiering kan innebära en viss ökning av ärendemängden hos länsrätten avseende bedömningar av vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller. Det går dock inte att nu ha någon närmare uppfattning om i vilken utsträckning arbetsbördan kommer att öka för länsrätten.

Några offentlig-finansiella effekter av övriga förslag kan inte förutses.

13 Författningskommentar

13.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

19 §

Tredje stycket innehåller bestämmelser om fribeloppens storlek. Ändringen innebär att fribeloppet höjs från 900 000 kronor till 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt i de fall då sambeskattnings skall ske av en ensamstående förälder och dennes hemmavarande barn under 18 år. I de fall sambeskattnings skall ske av makar eller sambor, höjs fribeloppet till 1 500 000 kr. Samma sak gäller när sambeskattnings skall ske av föräldrar, som i egenskap av makar eller sambor skall sambeskattas, och deras hemmavarande barn under 18 år.

21 §

I paragrafens *första stycke* regleras i vilka fall sambeskattning skall ske. Införandet av ett högre, särskilt fribelopp för sambeskattade par medför att det är nödvändigt att skilja på olika situationer för sambeskattning av föräldrar och deras hemmavarande barn. I den ändrade *punkten 3* regleras det fall då sambeskattning skall ske av sambeskattade par och deras hemmavarande barn. I det fallet är fribeloppet 1 500 000 kr. I den nya *punkten 4* regleras det fall då sambeskattning skall ske av en ensamstående förälder och dennes hemmavarande barn. Fribeloppet är då 1 000 000 kronor.

13.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

9 §

Ändringen är föranledd av att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av skattepliktiga varor från tredje land regleras i den nya paragrafen 9 c.

9 b §

Ändringen är föranledd av att punkten 7 i första stycket 9 § skall betecknas 6.

9 c §

I paragrafen, som är ny och ersätter 9 § första stycket 6, ges bestämmelser om vem som är skyldig att betala skatt för import av skattepliktiga varor från tredje land. Med tredje land förstås enligt lagen länder och områden utanför Europeiska gemenskapens punktskatteområde (se 1 § fjärde stycket).

Den nya huvudregeln är att den som med anledningen av importen är skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen också är skyldig att betala tobaksskatt för varorna. Med tullagstiftning förstås EG:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar (se 1 kap. 5 § förslaget till ny tullag i prop. 1999/2000:126). Vem som är skyldig att betala tull för varor med anledning av import regleras dock inte i svenska tullförfattningar utan i tullkodexen. Enligt artikel 4.12 i tullkodexen är en gäldenär varje person som har betalningsansvar för en tullskuld. Gäldenären är alltså den som enligt tullagstiftningen är skyldig att betala tull med anledning av import och därmed också den som är skyldig att betala skatt enligt förevarande paragraf.

Bestämmelserna om tullskuld finns i artiklarna 201–216 i tullkodexen. Vid tillämpningen av förevarande paragraf saknar dock bestämmelserna om uppkomst av tullskuld vid export betydelse. I fall tobaksvaror från tredje land övergår till fri omsättning, uppkommer en tullskuld och gäldenär är deklaranter (se artikel 201 i tullkodexen). Eftersom deklaranter är den som importerar varan innebär ändringen ingen skillnad mot vad som gäller i dag enligt 9 § första stycket 6. När det gäller införsel från områden som ligger inom EG:s tullområde men

utanför dess skatteområde innebär förslaget att den som lämnar en anmälan enligt 3 kap. 3 § tullagen skall anses som deklarerant.

Vid olaglig införsel och olagligt undandragande från tullövervakning av tobaksvaror uppkommer en tullskuld. Med att varor olagligt undandras tullövervakning avses bl.a. att varor förs ut från ett tullager utan att hänföras till något nytt tullförfarande eller att varor som transiteras försvinner på vägen. Gäldenär i dessa fall är den som olagligen förde in varan eller olagligen undandrog varan från tullövervakning. Här är dock även den som medverkat till införseln eller undandragandet och den som efter införseln eller undandragandet tagit befattning med varorna gäldenär, under förutsättning att denne var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln eller undandragandet var olagliga. Den som olagligen för in eller undandrar en tobaksvara har importerat varan och omfattas därför av nuvarande lydelse av paragrafen. Det torde i vissa fall även kunna gälla den som medverkat till införseln eller undandragandet. Nuvarande reglering i 9 § första stycket 6 kan dock inte anses omfatta den som efter en olaglig införsel eller olagligt undandragande tagit befattning med varan. I sist nämnda avseende utgör alltså ändringen en utvidgning av skattskyldighetsbegreppet för import.

En tullskuld kan även uppkomma i fall tobaksvaror används eller förbrukas i en frizon eller ett frilager under andra förutsättningar än de som fastställs i gällande lagstiftning. Gäldenär i sådana fall är den som förbrukade eller använde varorna och varje annan person som deltog i denna förbrukning eller användning och som var medveten om att varorna förbrukades eller användes i strid med gällande lagstiftning. Den som förbrukar eller använder en tobaksvara i nu aktuella fall kan knappast anses ha importerat varan och även beträffande dessa fall innebär alltså ändringen att skattskyldighetsbegreppet för import utvidgas.

Enligt tullkodexen gäller att om flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld skall de solidariskt ansvara för skulden (se artikel 213). Det innebär att flera personer kan bli solidariskt ansvariga för att betala skatt med anledning av import. Som exempel kan nämnas den som olagligen för in en vara och den som därefter tar befattning med varan.

I *första stycket* 1 regleras fall som är import i tullagstiftningens mening, dvs. fall där varorna förs in från ett område som ligger utanför EG:s tullområde. För att punkten även skall omfatta varor som inte är tullbelagda föreskrivs att i sådana fall skall skatten betalas av den som skulle varit skyldig att betala tull enligt tullagstiftningen, om varorna hade varit tullbelagda. Syftet är att bestämmelsen skall ha samma materiella innehåll som 5 kap. 11 § första stycket förslaget till ny tullag i prop. 1999/2000:126. Vad som avses med EG:s tullområde framgår av 1 kap. 5 § nya tullagen.

I *första stycket* 2 regleras fall som inte är import enligt tullagstiftningen men som betraktas som import enligt förevarande lag. Det rör sig om varor som förs in från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför dess skatteområde, t.ex. Åland. Även här skall alltså tullkodexens bestämmelser om vem som är gäldenär gälla i tillämpliga delar. För nu aktuella fall föreskrivs därför att skatten skall betalas av den som skulle ha varit skyldig att betala tull för varorna enligt tullagstiftningen om varorna

hade varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför EG:s tullområde. Syftet med ändringen är att de regler som gäller enligt punkten 1 även skall tillämpas i fråga om dessa fall. I likhet med vad som gäller enligt punkten 1 för varor som inte är tullbelagda skall alltså frågan om vem som är skattskyldig för en införsel från t.ex. Åland avgöras enligt de bestämmelser som hade gällt om skyldighet att betala tull förelegat.

20 §

Ändringen i *första stycket* 7 är föranledd av att punkten 7 i första stycket 9 § skall betecknas 6.

Eftersom skattskyldighetens inträde för den som med anledning av import skall betala skatten till Tullverket inte uttryckligen regleras i nya tullagen regleras frågan i en ny punkt 8 i första stycket. Enligt huvudregeln inträder skattskyldighet vid den tidpunkt som enligt tullagstiftningen medför skyldighet att betala tull. Huvudregeln omfattar alltså tullbelagda varor som förs in från områden som ligger utanför EG:s tullområde. För att även fånga upp varor som inte är tullbelagda (se 9 c § första stycket 1) och varor som förs in från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (se 9 c § första stycket 2) föreskrivs, att skattskyldigheten i dessa fall skall inträda vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull skulle ha inträtt om sådan skyldighet förelegat. Detta uppnås genom tillägget ”eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat”. Sista ledet i den nya punkten 8 skall alltså tillämpas dels när varor förs in från områden som ligger utanför EG:s tullområde men där varorna inte är tullbelagda (9 c § första stycket 1), dels när varor förs in från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (9 c § första stycket 2).

Avgörande för när skattskyldigheten inträder är bestämmelserna om uppkomst av tullskuld i artiklarna 201–216 i tullkodexen. Om en importdeklaration lämnas inträder skattskyldigheten när deklarationen tas emot (artikel 201). Vid olovlig införsel eller olagligt undandragande från tullövervakning inträder skattskyldigheten i det ögonblick då varorna olagligen införs eller undandras (artiklarna 202 och 203). När varor förbrukas eller används i en frizon eller frilager i strid med gällande lagstiftning inträder skattskyldigheten i det ögonblick då varorna används eller förbrukas första gången i strid med gällande lagstiftning (artikel 205). Se även kommentaren till 9 c §.

För upplagshavare och registrerade varumottagare, som enligt 19 § inte skall betala skatt till Tullverket med anledning av import, är det händelser efter importen som gör att skattskyldighet inträder, se första stycket 1 och 2 i förevarande paragraf.

22 §

Ändringen är föranledd av att punkten 7 i första stycket 9 § skall betecknas 6.

38 §

Ändringen är föranledd av att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av snus och tuggtobak från tredje land regleras i den nya paragrafen 38 a §.

38 a §

Se kommentaren till 9 c §.

39 §

Ändringen är föranledd av att punkten 4 i 38 § skall betecknas 3 och att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av snus och tuggtobak varor från tredje land regleras i den nya paragrafen 38 a §.

40 §

Se kommentaren till 20 §.

13.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

8 §

Ändringen är föranledd av att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av skattepliktiga varor från tredje land regleras i den nya paragrafen 8 c.

8 b §

Ändringen är föranledd av att punkten 8 i första stycket 8 § skall betecknas 7.

8 c §

I paragrafen, som är ny och ersätter 8 § första stycket 7, ges bestämmelser om vem som är skyldig att betala skatt för import av skattepliktiga varor från tredje land. Med tredje land förstås enligt lagen länder och områden utanför Europeiska gemenskapens punktskatteområde (se 1 § andra stycket). I övrigt se kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt.

19 §

Ändringen i första stycket 7 är föranledd av att punkten 8 i första stycket 8 § skall betecknas 7. I övrigt se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

21 §

Ändringen är föranledd av att punkten 8 i första stycket 8 § skall betecknas 7.

13.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi Prop. 2000/01:31

4 kap.

1 §

Ändringen är föranledd av att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av skattepliktiga varor regleras i den nya paragrafen 1 b.

1 b §

I paragrafen, som är ny och ersätter 1 § första stycket 6, ges bestämmelser om vem som är skyldig att betala skatt för import av bränsle. Med import avses införsel av en produkt från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens punktskatteområde (se 1 kap 7 § andra stycket). I övrigt se kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt.

12 §

Ändringen är föranledd av att frågan om vem som är skattskyldig med anledning av import av bränsle som avses i 12 första stycket regleras i den nya paragrafen 12 a.

12 a §

I paragrafen, som är ny och ersätter 12 § första stycket 3 a), ges bestämmelser om vem som är skyldig att betala skatt för import av bränsle som avses i 12 § första stycket. Med import avses införsel av en produkt från ett område som ligger utanför Europeiska gemenskapens punktskatteområde (se 1 kap 7 § andra stycket). I övrigt se kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt.

5 kap.

2 §

Ändringen i *första stycket* 3 är föranledd av att punkten 3 b) i första stycket 12 § skall betecknas 3. När det gäller den nya punkten 4 se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

3 §

Ändringen är föranledd av att punkten 7 i första stycket 4 kap. 1 § skall betecknas 6.

5 §

Ändringen görs för att skapa överensstämmelse mellan förevarande paragraf och 19 § lagen om tobaksskatt samt 18 lagen om alkoholskatt. Någon ändring i sak är inte avsedd.

13.5 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200) Prop. 2000/01:31

1 kap.

2 och 5 §§

Vem som skall betala mervärdesskatt för import skall enbart regleras i ML och inte såsom föreslås i prop. 1999/2000:126 genom en hänvisning i 2 § första stycket 6 till 5 kap. 11 § tullagen.

Begreppet import i ML omfattar dels införsel av varor från områden som ligger utanför EG:s tullområde, dels införsel av varor från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför EG:s skatteområde (se 1 kap. 10 a § och 2 kap. 1 a §).

Den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 6 a) stämmer i materiellt hänseende överens med vad som föreskrivs i 5 kap. 11 § första stycket nya tullagen i dess lydelse enligt prop. 1999/2000:126. Således är det den som är gäldenär enligt tullagstiftningen eller skulle ha varit gäldenär om varorna varit tullbelagda som är skyldig att betala mervärdesskatt för importen. Se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt.

Den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 6 b) ersätter hänvisningen till 5 kap. 11 andra stycket nya tullagen i dess lydelse enligt prop. 1999/2000:126 och innebär att kretsen möjliga skattskyldiga för import av varor från områden som ligger inom EG:s tullområde men utanför dess mervärdesskatteområde utvidgas. Anledningen härtill är att skyldigheten att betala mervärdesskatt för import av varor från nämnda områden inte tidigare kopplades till skyldigheten att betala tull enligt tullagstiftningen. Således är det den som skulle ha varit gäldenär om varorna varit tullbelagda och förts in från ett område som ligger utanför EG:s tullområde som är skyldig att betala mervärdesskatt för importen. Se kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt om vad detta innebär. Vad som avses med tullagstiftningen och EG:s tullområde framgår av 1 kap. 5 § nya tullagen.

Ändringen i 5 § innebär att skattskyldighetens inträde kopplas till tullagstiftningens regler om när skyldighet att betala tull inträder. Detta görs för att skapa enhetlighet mellan bestämmelserna i 2 § om vem som är skattskyldig och bestämmelserna i förevarande paragraf. Se vidare kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt.

13.6 Förslaget till lag om ändring i tullagen (0000:000)

5 kap.

11 §

Vem som skall betala punktskatt och mervärdesskatt för import skall regleras enbart i punktskattelagarna och ML. Första och andra styckena ersätts därför med en upplysning om att bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 § betala annan skatt än tull finns i nämnda lagar.

Ändringen i tredje stycket är föranledd av att första och andra styckena ersätts med en upplysning.

9 kap.**3 och 6 §§**

Ändringarna är föranledda av ändringarna i 5 kap. 11 §. Vad *Lagrådet* anfört har beaktats vid utformningen av bestämmelsen i 9 kap. 6 § andra stycket.

13.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

3 §

I *första stycket* har två nya punkter, punkterna 3 och 4, lagts till. I de nya punkterna finns undantagen för anläggningar där omhändertagande uteslutande sker av vattenverksslam i slambassänger eller av flytande avfall i vassbäddar. Det bör dock påpekas att dessa undantag förutsätter att det inte bedrivs annan verksamhet på anläggningen som gör att den omfattas av lagen om skatt på avfall. Hur metoderna ser ut i praktiken har redogjorts för i avsnitten 6.2 och 6.3. Ändring av punkternas placering i förhållande till promemorians förslag är endast av redaktionell karaktär.

6 §

I *första stycket* har de undantagna behandlingsmetoderna i punkten 2 utökats med dels avvattning av avfall, dels rening av flytande avfall. Dessa undantag har behandlats i avsnitt 6.4. Som där angetts kan avvattning ske av olika avfallsslag, som t.ex. oljeförorenat avfall och slam från gatubrunnar. Även förorenad snö, som mer undantagsvis kan komma att föras in på en avfallsanläggning och där läggas upp på en särskild platta eller liknande, bör omfattas av undantaget för avvattning av avfall. Beträffande rening av avfall har den begränsningen gjorts att endast flytande avfall omfattas. Övriga ändringar i punkten 2 är av redaktionell karaktär. I första stycket har också behandling av flytande avfall i vassbädd förts in som en ny punkt 3.

Möjligheterna till undantag för de nya behandlingsmetoderna gäller, i likhet med nuvarande metoder i punkten 2, såväl avfallsanläggningar som anläggningar där det huvudsakligen bedrivs annan verksamhet än avfallshantering.

Av ett nytt *andra stycke* framgår att förutsättningen för att avvattning och rening av flytande avfall samt behandling av flytande avfall i vassbädd skall vara undantagna, är att avgående vatten inte deponeras inom anläggningen. Det får avgöras från fall till fall om detta krav är uppfyllt. Som framhållits i avsnitt 6.4 bör det räcka med att t.ex. en avvattningsanläggning är utformad så att det avskilda vattnet leds direkt till det kommunala avloppsnätet. Olika tekniska lösningar är dock härvid möjliga.

Ändringen i *tredje stycket* är av redaktionell karaktär.

8 §

Ändringen är föranledd av ändringarna i 6 § andra och tredje styckena.

13.8 Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen
(1988:327)

Prop. 2000/01:31

9 §

Paragrafen ändras på så sätt att undantaget från skatteplikt för lastbilar som är av en årsmodell som är 30 år eller äldre endast omfattar lastbilar som inte är vägavgiftspliktiga.

13.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1137) om
vägavgift för vissa tunga fordon

2 §

Ändringen är föranledd av att vägtrafikkungörelsen (1972:603) har upphört att gälla och ersatts av trafikförordningen (1998:1276).

6 §

Lastbilar befrias från vägavgift om de är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik.

11 §

Vägavgiften differentieras efter, förutom antalet axlar, vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon motor uppfyller. Detta innebär att fordon som inte når upp till de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG betalar en högre vägavgift. För de fordon som uppfyller de i direktivet fastställda kraven utgår vägavgift med olika belopp beroende på vilka krav de uppfyller. Vägavgift skall tas ut med de belopp som anges i protokollet om ändring av samarbetsavtalet.

För att undvika att lagtexten anger ett endast övergångsvis gällande vägavgiftsbelopp föreslår regeringen att de belopp som anges i vägavgiftslagen bestäms i euro i stället för svenska kronor.

17 §

Den i paragrafen angivna avgiften för prövning av begäran om återbetalning av vägavgift för svenskt fordon tas ut med belopp som anges i protokollet om ändring av samarbetsavtalet.

21 §

Avtalet som ligger till grund för uttag av vägavgift avseende utländska fordon har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 undertecknade protokollet om ändring av samarbetsavtalet för att tillämpa direktiv 1999/62/EG.

22 §

Den i paragrafen angivna avgiften för prövning av begäran om återbetalning av vägavgift för svenskt fordon tas ut med belopp som anges i protokollet om ändring av samarbetsavtalet.

23 §

I paragrafen har förts in att vägavgiften skall erläggas i svenska kronor och att de belopp i euro som anges i 11, 17 och 22 §§ skall omräknas till svenska kronor varje kalenderår. Benämningen på Europeiska unionens gemensamma valuta har ändrats från ecu till euro.

13.10 Förslaget till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

9 §

I paragrafen har bestämmelsen i 1 § första stycket försäljningsskattelagen om till vem bilskrotningsavgift skall betalas och bestämmelsen i 4 § samma lag om att det endast är fordon som registrerats i bilregistret som är skattepliktiga, förts in.

11 §

Hänvisningen till försäljningsskattelagen tas bort. De bestämmelser i försäljningsskattelagen som används vid tillämpningen i fråga om skrotningsavgift förs in i bilskrotningslagen, se nedan 12–18 §§.

12 §

Paragrafen motsvarar 5 § i försäljningsskattelagen, dock med tillägget att avgiftsskyldighet även föreligger för fordon som förvärvats från sådan person eller organisation som kan beviljas kompensation för skrotningsavgift.

13 §

Paragrafen motsvarar 6 § i försäljningsskattelagen.

14 §

Paragrafen motsvarar 7 § i försäljningsskattelagen, dock med tillägget att för sådana fordon för vilket ägaren beviljats kompensation för skrotningsavgiften inträder den i 12 § sista stycket angivna avgiftsskyldigheten när fordonet förvärvats av annan.

15 §

Paragrafen motsvarar 9 § i försäljningsskattelagen.

16 §

Paragrafen motsvarar 13 § i försäljningsskattelagen, förutom att sista stycket, om att kompensation skall återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet överläts till någon som inte omfattas av dessa regler, tas bort.

17 §

Beslut i frågor som avses i 7 § första stycket punkten 2 överklagas, enligt 22 b § bilskrotningsförordningen (1975:348), hos länsstyrelse. Beskattningsbeslut överklagas hos instans som anges i lagen om

punktskatter och prisregleringsavgifter. Andra beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut av Naturvårdsverket enligt 7 § första stycket punkten 3 får inte överklagas.

En förutsättning för att få ett beslut prövat av kammarrätt är att kammarrätten har meddelat prövningstillstånd.

18 §

Paragrafen motsvarar i princip 18 § i försäljningsskattelagen. Vid utdömmande av ansvar för brukande av obeskattat fordon skall dock krävas att det föreligger uppsåt eller oaktsamhet. Dessutom blir det tillåtet att ett fordon provkörs vid tillsyn enligt produktsäkerhetslagen.

13.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

1 §

I budgetpropositionen för 2001 föreslås att lagen om försäljningsskatt på motorfordon skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000. Hänvisningen i paragrafen till nämnda lag tas därför bort. I övergångsbestämmelserna till lagen om upphävande av lagen om försäljningsskatt på motorfordon föreskrivs dock att den upphävda lagen fortfarande skall gälla i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Skälet är att de skatte- eller avgiftssatser och avdragsmöjligheter som gällt när en skatte- eller avgiftspliktig händelse inträffat skall kunna tillämpas även om förhållandet upptäcks efteråt, t.ex. vid en revision. Samma princip kan användas på förfarandereglerna. Genom föreslagen övergångsbestämmelse kommer reglerna om skattekontroll, skattebeslut, överklagande m.m. att kunna tillämpas även om hänvisningen till lagen om försäljningsskatt på motorfordon tas bort.

I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (avräkningslagen) och i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar (indrivningslagen) föreskrivs bl.a. att nämnda lagar är tillämpliga på återbetalningar eller utbetalningar respektive fordringar på grund av bestämmelser i författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. När nu lagen om försäljningsskatt på motorfordon tas bort från nyss nämnda lagrum innebär det att avräkningslagen och indrivningslagen inte längre är tillämpliga beträffande utbetalningar, återbetalningar eller fordringar som har sin grund i lagen om försäljningsskatt på motorfordon. För att avräkningslagen och indrivningslagen skall kunna tillämpas beträffande förhållanden som upptäcks eller prövas efter ikraftträdandet men som hänför sig till tiden före ikraftträdandet behövs alltså en övergångsreglering. Regleringen bör dock i enlighet med vad *Lagrådet* förordat tas in i den i budgetpropositionen föreslagna lagen om upphävande av försäljningsskattelagen.

13.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter Prop. 2000/01:31

1 §

Ändringen är föranledd av förslaget i budgetpropositionen för 2001 att lagen om försäljningsskatt på motorfordon skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000.

13.13 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

2 kap.

4 §

Ändringen i *första stycket 5* är en följdändring med anledning av de höjda fribeloppen i förmögenhetsbeskattningen.

8 §

Registrerade trossamfund skall enligt *första stycket 2* när det gäller deklarationsskyldigheten behandlas på samma sätt som ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet för vissa inkomster.

Ändringen i *första stycket 5* är en följdändring med anledning av de höjda fribeloppen i förmögenhetsbeskattningen.

26 §

Registrerade trossamfund skall när det gäller skyldigheten att lämna särskild uppgift behandlas på samma sätt som ideella föreningar som är undantagna från skattskyldighet för vissa inkomster. I övrigt har redaktionella ändringar gjorts.

13.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1240) om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

27 §

Paragrafens andra stycke ändrades i samband med att det blev tillåtet för aktiebolag att förvärva egna aktier (prop. 1999/2000:38, bet. 1999/2000:SkU12, rskr. 1999/2000:136, SFS 2000:76). Ändringen trädde i kraft den 10 mars 2000. Dessförinnan hade paragrafens femte stycke ändrats som en följd av utfärdandet av den nya inkomstskattelagen (prop.1999/2000:2, bet. 1999/2000:SkU2, rskr. 1999/2000:117, SFS 1999:1240). Den ändringen träder i kraft först den 1 januari 2001.

Den ändring som nu föreslås i *andra stycket* innebär att motsvarande ändring som gjordes i lagen (2000:76) om ändring i kupongskattelagen nu görs i lagen (1999:1240) om ändring i kupongskattelagen.

13.15 Förslaget till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam. Prop. 2000/01:31

26 §

Ändringen görs för att anpassa regleringen till vad som föreslås gälla på punktskatteområdet i övrigt och på mervärdesskatteområdet, se kommentaren till 9 c och 20 §§ lagen om tobaksskatt. I lagen om skatt på annonser och reklam förstås med tredje land områden som ligger utanför EG:s tullområde (se prop. 1994/95:56 s.119). Det innebär att det inte behövs någon särskild reglering för införsel av annonsblad från områden som ligger inom tullområdet men utanför EG:s skatteområde. Av samma skäl byts begreppet ”införsel” ut mot det mer adekvata begreppet ”import”.

Lagförslagen i promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Prop. 2000/01:31
Bilaga 1

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9, 19, 20, 38 40 och 41 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

19 §

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

20 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är

upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 15 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 16 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 10 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

38 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak, 3. utan att vara registrerad enligt 39 §, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,

4. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller

5. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

40 §

Skattskyldigheten för den som är registrerad inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är registrerad, tas i anspråk för

annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är registrerad enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 5 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

41 §

Om snus eller tuggtobak importeras från tredje land av någon annan än den som är registrerad enligt 39 § skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 3 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är registrerad enligt 39 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 8, 18 och 19 §§ lagen (1994:1565) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 eller 13 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

18 §

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

19 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 14 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 15 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål.

8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varorna varit tullbelagda.

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 9 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 och 5 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

5. den som i annat fall än som avses i 1–4 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

6. annan än upplagshavare som enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål eller

c) i motordrivet fordon i de fall bränslet ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350 C.

12 §

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2

a) importerar bränsle från tredje land, eller

a) enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av import, eller

b) för in kolbränsle, petroleumkoks, råttolja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som inte avses i 1 kap. 3 a § och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

2 §

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige.

4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om bränslet varit tullbelagt.

5 §

När bränsle importeras av skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a, skall skatten betalas till tullmyndigheten. Därvid gäller tullagen (1994:1550) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (2000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen (1994:200) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 a: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmateriale eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 10 § tullagen (2000:000) för den importerade varan.

6. för import av varor: den som enligt 5 kap. 11 § tullagen (2000:000) är skyldig att betala skatt med anledning av importen.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

5 §

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan enligt tullagstiftningen skall deklarerats för övergång till fri omsättning eller när införsel skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § tullagen.

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder enligt tullagstiftningen eller skulle ha inträtt om varan varit tullbelagd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ tullagen (2000:000) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

11 §

Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som lämnar en anmälan eller borde ha lämnat anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

9 kap.

3 §

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden *eller den anmälningskyldighet som avses i 3 kap. 3 §* uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden *eller anmälningskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller *den anmälningskyldige* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller *den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats

omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden *eller anmälningsskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären *eller den anmälningsskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

En gäldenär eller *anmälnings-skyldig* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom *eller skulle ha uppkommit om varan varit tullbelagd*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären *eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd* fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller anmälnings-skyldigs yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *gäldenären eller den anmälningsskyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

Enskilds yrkande i fråga om tulltillägg *eller förseningsavgift* skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *den enskilde*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Skyldighet att betala punkt- och mervärdesskatt vid import

Prop. 2000/01:31
Bilaga 2

Efter remiss har följande lämnat yttrande över promemorians förslag: Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholm, Tullverket, Riksskatteverket, Svenska Petroleum Institutet, Swedish Match North Europe AB, Austria Tabak Scandinavia AB och Systembolaget AB.

Svensk Handel, Sveriges Industriförbund, Petroleumhandlarnas Riksförbund, Svenska Bryggareföreningen, Svensk Industriförening, Sprit- och Vinleverantörsföreningen har inte hörsammat remissen.

Lagförslaget i promemorian Avvattning av avfall med flera avfallsskattefrågor

Prop. 2000/01:31
Bilaga 3

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall

Härigenom föreskrivs att 3 och 6 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen

- a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
 - b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
 - c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet, eller
2. radioaktivt avfall.

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet.

Bestämmelserna i 1 § gäller inte heller för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. *vattenverksslam i slambassänger, eller*
2. *avfall i vassbäddar.*

6 §

Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,

2. avfall som är avsett att inom en anläggning *behandlas genom*

- a) kompostering eller reaktorbaserad rötning,
- b) förbränning,
- c) användning för tillverkning av fast lagringsbart bränsle.

2. avfall som är avsett att inom en anläggning

- a) *behandlas genom* kompostering eller reaktorbaserad rötning,
- b) *förbrännas,*
- c) *användas för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,*
- d) *avvattnas,*
- e) *renas, under förutsättning att*

*avfallet är flytande,
3. avfall som inom en
anläggning är avsett att behandlas
i en vassbädd.*

*Första stycket 2 d och e och 3
gäller endast om det vatten som
avgår från behandlingen inte
deponeras inom anläggningen.*

Avfallsskatt skall dock betalas
för rester som uppstår efter
genomförd *behandling* enligt
första stycket 2.

Avfallsskatt skall dock betalas
för rester som uppstår efter
genomförd *åtgärd* enligt första
stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna i 3 och 6 §§ i sina nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2000.

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian Avvattning av avfall med flera avfallsskattefrågor

Prop. 2000/01:31
Bilaga 4

Efter remiss har följande lämnat yttrande över promemorians förslag: Riksskatteverket, Naturvårdsverket, Gislaveds kommun, Karlshamns kommun, Vaggeryds kommun, Svenska Renhållningsverksföreningen, Ragn-Sells AB, Tekniska Verken i Linköping AB, Svenska Vatten- och Avloppsverksföreningen, Västmanlands avfallsaktiebolag och Sveriges Industriförbund.

Värnamo kommun, WMI Sellbergs AB, Trestadsregionens Avfallsaktiebolag, Nordvästra Skånes Renhållningsaktiebolag och Återvinningsindustrierna har inte hörsammat remissen.

Förteckning över remissinstanser beträffande Trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande Bilen, miljön och säkerheten (SOU 1999:62)

Prop. 2000/01
Bilaga 5

Följande remissinstanser har lämnat yttrande över trafikbeskattningsutredningens slutbetänkande: AB Svensk Bilprovning, Riksorganisationen Bilfront, Bilindustriföreningen, Buss och Samhälle, Frivilliga Motorcykelkårens Riksförbund, Försvarets Motorklubb, Gold Wing Club Sweden, Gröna Bilister, Högskolan Dalarna, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening, Industriförbundet, Institutet för Transportforskning, Konsumentverket, Kungliga Automobilklubben, Lantbrukarnas Riksförbund, Länsstyrelsen i Skåne Län, Länsstyrelsen i Örebro Län, Länstrafiken i Jämtlands Län, Länstrafiken Norrbotten, Moped- och Motorcykelbranschens Riksförbund, Motorbranschens Riksförbund, Motorförarnas Helykterhetsförbund, Motorhistoriska Riksförbundet, Motormännens Riksförbund, Naturvårdsverket, OK-Bilisterna, Paul Wirkstedt, Rikspolisstyrelsen, Riksskatteverket, Skattemyndigheten i Örebro, SMC Senior, Statens Institut för KommunikationsAnalys, Svenska Bussbranschens Riksförbund, Svenska Naturskyddsföreningen, Svensk Handel, Svenska Kommunförbundet, Svenska Lokaltrafikföreningen, Svenska Petroleum Institutet, Svenska Taxiförbundet, Svenska motorcykel- och snöskoterförbundet, Svenska Vägföreningen, Svenska Åkeriförbundet, Sveriges Motorcykelhandlares Riksförbund, Sveriges Motorcyklisters Centralorganisation, Sveriges Transportindustriförbund, Särskilda skattekontoret i Ludvika, Tullverket, Umeå Universitet, Womens International Motorcycle Association, Väg- och transportforskningsinstitutet samt Vägverket.

Protokoll om ändring av avtalet den 9 februari 1994 om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer

Regeringarna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland,

som är parter i *avtalet den 9 februari 1994 om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar* i dess ändrade lydelse enligt protokollet den 18 september 1997 om Sveriges anslutning till detta avtal, nedan kallat *avtalet*,

som beaktar Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, nedan kallat *direktivet*,

som beaktar den gemensamma förklaringen av regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland att vinnlägga sig om att anpassa sina gemensamma vägavgifter till de maximisatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktivet, vilken antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998,

har kommit överens om följande.

Artikel 1

Den första strecksatsen i ingressen till avtalet skall ersättas med följande:

"som beaktar Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, som ersätter rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993,"

Efter den andra strecksatsen skall en tredje strecksats sättas in med följande lydelse:

"som beaktar den gemensamma förklaringen av regeringarna i Belgien, Danmark, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Tyskland att vinnlägga sig om att anpassa sina gemensamma vägavgifter till de maximisatser som fastställs i artikel 7.7 och bilaga II till direktivet, som antogs vid Europeiska unionens 2142 rådsmöte den 30 november och 1 december 1998,"

Artikel 2

Prop. 2000/01:31
Bilaga 6

Texten i artikel 2.1 i avtalet skall ersättas med följande:

"Definitionerna i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer är tillämpliga på detta avtal."

Artikel 3

I artikel 3.1 i avtalet skall orden "förfarandet i direktivets artikel 9" ersättas med följande:

"förfarandet i artikel 7.2 b ii i direktivet"

I artikel 3.2 skall orden "direktivets artikel 7 d" ersättas med följande:

"artikel 7.2 b i i direktivet"

I artikel 3.3 skall orden "direktivets artikel 7 e" ersättas med följande:

"artikel 7.6 i direktivet"

Artikel 4

Texten i artikel 4.2 i avtalet skall ersättas med följande:

"De avtalsslutande parterna får inom sina respektive territorier befria fordon uppräknade i direktivets artikel 6.2 b från den avgift som avses i artikel 3."

Artikel 5

Artikel 8.1 i avtalet skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per år inklusive administrationskostnader är för fordon med

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	960 euro
b) EURO I	850 euro
c) EURO II och renare	750 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	1550 euro
b) EURO I	1400 euro
c) EURO II och renare	1250 euro"

Texten i artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per månad inklusive administrationskostnader är för fordon med

Prop. 2000/01:31
Bilaga 6

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	96 euro
b) EURO I	85 euro
c) EURO II och renare	75 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	155 euro
b) EURO I	140 euro
c) EURO II och renare	125 euro"

Texten i artikel 8.3 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per vecka inklusive administrationskostnader är för fordon med

1) högst 3 axlar:

a) ICKE EURO	26 euro
b) EURO I	23 euro
c) EURO II och renare	20 euro

2) minst 4 axlar:

a) ICKE EURO	41 euro
b) EURO I	37 euro
c) EURO II och renare	33 euro"

Texten i artikel 8.4 skall ersättas med följande:

"Vägavgiften per dag inklusive administrationskostnader är densamma för samtliga fordonskategorier och uppgår till 8 euro."

Texten i artikel 8.5 skall ersättas med följande:

"För fordon registrerade i Grekland är avgifterna enligt punkterna 1-4 i denna artikel nedsatta med 50 procent under en övergångsperiod om två år efter direktivets ikraftträdande. Parterna i avtalet får besluta att förlänga övergångsperioden med ett år i sänder, under förutsättning att Europeiska gemenskapernas kommission godkänner förlängningen."

Texten i artikel 8.7 skall ersättas med följande:

"Vid tillämpningen av detta avtal skall växelkursen för euron i de olika nationella valutorna bestämmas i enlighet med artikel 10 i direktivet."

Artikel 6

Sista meningen i artikel 10.2 i avtalet skall ersättas med följande:

"Ett belopp på 25 euro debiteras för täckande av administrationskostnaderna för prövning av begäran om återbetalning." Prop. 2000/01:31
Bilaga 6

Artikel 7

I artikel 13.2 i avtalet skall raden "A = den årliga avgiften på 1250 ecu" ersättas med följande:

"A = den årliga avgiften på 1250 euro."

Artikel 8

I den franska versionen av artikel 20 i avtalet skall datumangivelsen "den 31 december 2010" ersättas med "den 31 december 2019".

Artikel 9

1. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det senaste av de datum då alla regeringar på diplomatisk väg har meddelat Europeiska gemenskapernas kommission att deras nationella konstitutionella krav för ikraftträdande har uppfyllts.

2. Depositarien skall underrätta regeringarna i samtliga avtalsslutande parter om meddelanden som avses i punkt 1 i denna artikel och om dagen då detta protokoll träder i kraft.

Upprättat i Bryssel den 22 mars 2000 på danska, franska, nederländska, svenska och tyska språken, som alla är lika giltiga, i en originalversion som skall deponeras i Europeiska gemenskapernas kommissions arkiv. Kommissionen skall överlämna en bestyrkt kopia härav till var och en av de avtalsslutande parterna.

För Regeringen i Konungariket Belgien

För Regeringen i Konungariket Danmark

För Regeringen i Storhertigdömet Luxemburg

För Regeringen i Konungariket Nederländerna

För Regeringen i Konungariket Sverige

För Regeringen i Förbundsrepubliken Tyskland

Lagförslaget i Riksskatteverkets rapport angående vissa frågor rörande försäljningsskattelagen

Prop. 2000/01:31
Bilaga 7

Förslag till lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343)

Härigenom föreskrivs fråga om bilskrotningslagen (1975:343)
dels att 9 § skall ha följande lydelse,
dels att 11 § skall upphöra att gälla,
dels att det i lagen skall införas nya paragrafer, 11 a–11 j §§ samt 12 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram. *För bussar och lastbilar skall skrotningsavgift endast betalas i de fall försäljningsskatt skall betalas för sådana fordon enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon. Skrotningsavgift för bussar och lastbilar skall betalas även i de fall försäljningsskatt inte tas ut på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket nämnda lag.*

Föreslagen lydelse

9 §

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram.

11 a §

Avgiftsskyldig är

1. tillverkaren, för avgiftspliktigt motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet,

2. importör som har registrerats enligt 11 b § andra stycket, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet,

3. ägaren, för avgiftspliktigt motorfordon som tillverkas inom landet av annan tillverkare än som avses i 1, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in i landet på annat sätt än som avses i 2, för fordon som efter ändring har blivit avgiftspliktigt, och för motorfordon som från att ha

använts på sådant sätt att motorfordonet varit undantaget från registrering i bilregistret i stället används så att det blir registreringspliktigt.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 7

11 b §

Tillverkare som avses i 11 a § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning registreras som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad importör).

11 c §

Avgiftsskyldigheten inträder när fordonet första gången införs i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör.

För icke avgiftspliktiga fordon som ändras till avgiftspliktiga fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som fordon av avgiftspliktigt slag, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör.

11 d §

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 11 a § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 11 a § 3 senast tre veckor efter avgiftsskyldighetens inträde.

Regeringen föreskriver vilken

11 e §

Den avgiftsskyldige kan återfå avgift som han betalat för ett motorfordon vars försäljning har förorsakat den avgiftsskyldige förlust på grund av bristande betalning från köpare som är yrkesmässig återförsäljare av motorfordon.

Återbetalning av avgift kan endast göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av fordonets försäljningspris.

Fråga om återbetalning prövas av beskattningsmyndigheten på ansökan av den avgiftsskyldige.

11 f §

Kompensation för betald skrotningsavgift kan erhållas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlemmar av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att de inte är svenska medborgare eller stadigvarande bosatta här i landet.

Kompensation kan även erhållas för skrotningsavgift om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan

överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200). Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

Kompensation skall återbetalas om fordonet inom två år från förvärvet överlåts till någon som inte omfattas av reglerna för kompensation. Vad som nu sagts gäller inte, om fordonet överlåts på grund av att ägaren avlidit och inte heller, om fordonet överlåts på grund av att ägaren fått förflyttning från Sverige, om denne innehaft fordonet minst sex månader.

11 g §

Beskattningsmyndigheten får medge befrielse från skyldighet att betala skrotningsavgift för fordon som

1. ägs av någon som flyttar in till Sverige utan att förut ha haft hemvist här, eller som återvänder hit efter att ha vistats utomlands under minst ett år,

2. prövas inte överstiga ägarens eller hans hushålls behov, och

3. under minst ett år innan ägaren flyttat in eller återvänt till Sverige har tillhört honom och därvid begagnats i utlandet av honom eller medlem av hans hushåll.

Om ägaren, inom tre år innan han flyttar in eller återvänder hit, har befriats från skrotningsavgift för ett annat fordon av motsvarande slag på sätt som här avses skall befrielse enligt första stycket inte medges.

11 h §

Om fordon, för vilket befrielse från skrotningsavgift har medgivits enligt 11 g §, överlåts tidigare än ett år efter den tidpunkt som anges

i 11 c § första stycket, skall den som har medgivits avgiftsbefrielse utan dröjsmål anmäla detta till beskattningsmyndigheten och betala skrotningsavgiften i enlighet med beskattningsmyndighetens beslut.

11 i §

Beskattningsmyndighetens beslut enligt 11 f, 11 g och 11 h §§ överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

11 j §

Om avgiftsskyldighet föreligger enligt 11 a § 3, får fordonet inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten medge att ett visst fordon får användas utan hinder av första stycket.

Om ett fordon används i strid mot första stycket döms ägaren till penningböter.

Om ägaren visar att han gjort vad som kan begäras av honom för att hindra att fordonet användes, är han fri från ansvar.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning eller inspektion enligt 35 § fordonskungörelsen (1972:595).

12 a §

Bestämmelser för skrotningsavgift finns även i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Denna lag träder i kraft den xxxx. Bestämmelsen i 11 j § gäller även Prop. 2000/01:31
sådant förhållande som reglerades i 18 § första stycket i den upphävda Bilaga 7
lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Förteckning över remissinstanser beträffande Naturvårdsverkets översyn av bilskrotningslagstiftningen

Prop. 2000/01:31
Bilaga 8

Efter remiss har följande yttrat sig. Svea Hovrätt, Umeå tingsrätt, Kammarrätten i Sundsvall, Länsrätten i Örebro län, Rikspolisstyrelsen, Statskontoret, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Kommerskollegium, Överstyrelsen för civil beredskap, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Länsstyrelsen i Skåne län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Länsstyrelsen i Västmanlands län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Kemikalieinspektionen, Vägverket, Statens väg- och transportforskningsinstitut, Kommunikationsforskningsberedningen, Arbetslivsinstitutet, Arbetarskyddsstyrelsen, Närings- och teknikutvecklingsverket (NUTEK), Konkurrensverket, AB Svensk Bilprovning, Gnosjö kommun, Gotlands kommun, Malmö kommun, Varberg kommun, Fagersta kommun, Älvdalens kommun, Arvidsjaur kommun, Naturskyddsföreningen, Sveriges Industriförbund, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige (LO), Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF), AB Begagnade Bildelar, Bilindustriföreningen, Företagarnas Riksorganisation, Motorbranschens Riksförbund, Motorhistoriska Riksförbundet, Motormännens Riksförbund, Näringslivets Nämnd för Regelgranskning (NNR), BIL Producentansvar Sverige AB, Ragn-Sells AB, SAAB Automobile AB, Stena Gottards Bilfragmentering AB, Svensk Däckåtervinning AB, Svensk Handel, Svenska Renhållningsverksföreningen, Sveriges Bilskrotares Riksförbund, Sveriges Försäkringsförbund och Volvo Cars Volvo Personvagnar AB.

Konsumentverket, Simplexkommissionen, Jernkontoret, Haninge kommun, Svenska Kommunförbundet, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Allbilskroten i Norrköping AB, Bilskrotcentralen HB, Gröna Bilister, HB Stigtomta Skrot, Hjo Bildemontering AB, Håll Sverige Rent, Skrotfrag AB, Stena Gottards Bilfragmentering AB, Svensk Däckåtervinning AB, Svensk Handel, Svenska Fordonskomponentgruppen, Sveriges Fordonbyggares Riksorganisation och Återvinningsindustrierna har inte hörsammat remissen.

Förteckning över remissinstanser beträffande promemorian om kostnader för vård och skötsel av gravplats m.m. – avdragsrätt vid arvsbeskattningen?

Prop. 2000/01:31
Bilaga 9

Efter remiss har yttranden över promemorian inkommit från Hovrätten för Övre Norrland, Kammarrätten i Jönköping, Göteborgs tingsrätt, Länsrätten i Stockholms län, Domstolsverket, Kammarkollegiet, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet, Svenska kyrkans Församlingsförbund, Sveriges Begravningsbyråers Förbund, Landsorganisationen i Sverige, FONUS och Villaägarnas Riksförbund.

Yttrande har dessutom inkommit från Judiska Centralrådet i Sverige.

Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO) och Svenska Arbetsgivareföreningen (SAF) har avstått från att yttra sig.

1 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att 19 och 21 §§ lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

19 §

Skatten beräknas på den beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet är den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. Den beskattningsbara förmögenheten avrundas nedåt till helt tusental kronor.

För fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § uppgår fribeloppet till 900 000 kronor. För annan juridisk person *uppgår fribeloppet* till 25 000 kronor.

Fribeloppet uppgår till

1. 1 000 000 kronor för fysisk person, dödsbo, familjestiftelse samt för fall som avses i 21 § första stycket 4,

2. 1 500 000 kronor för fall som avses i 21 § första stycket 1–3, och

3. 25 000 kr för annan juridisk person *än dödsbo och familjestiftelse.*

21 §

Sambeskattning skall ske av

1. makar som levt tillsammans under beskattningsåret,

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans, *och*

3. föräldrar och deras hemmavarande barn under 18 år.

2. sambor som tidigare har varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans,

3. föräldrar *som sambeskattas enligt 1 eller 2* och deras hemmavarande barn under 18 år, *och*

4. *annan förälder än sådana som avses i 3 och dennes hemmavarande barn under 18 år.*

Makar sambeskattas inte det beskattningsår då de ingår äktenskap, om de inte skall sambeskattas enligt första stycket 2. Sambor sambeskattas inte det beskattningsår då den omständighet som medför att de skall sambeskattas inträffar. Vid ena makens eller sambons död sambeskattas makarna respektive samborna det beskattningsår då dödsfallet inträffade. Om det i annat fall inträffar ändring i något förhållande som har betydelse för frågan om makar eller sambor skall sambeskattas ett visst beskattningsår, bedöms frågan efter förhållandena under den större delen av beskattningsåret.

Frågan om barn är hemmavarande eller under 18 år bedöms efter förhållandena den 1 november beskattningsåret. Fosterbarn anses inte som hemmavarande barn. Prop. 2000/01:31 Bilaga 10

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 och 8 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av tjänst i andra fall än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) och av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 24 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret och inte annat följer av 6 §,

2. när hans bruttointäkter av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen och av passiv näringsverksamhet uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkterna av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 900 000 kronor, eller

5. när hans skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som överstiger 1 000 000 kronor eller, i fall då sambeskattning skall ske med make eller sambo, 1 500 000 kronor, eller

6. när underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Skall sambeskattning ske enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet och föräldrarnas deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till deras och underåriga hemmavarande barns sammanlagda förmögenhet.

Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidigt skadeförsäkringsföretag och värdepappersfond samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3. dödsbo när dess bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning från vilken skatteavdrag skall göras enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och bruttointäkter av en eller flera andra förvärvskällor uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 900 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

5. juridisk person, vars skattepliktiga tillgångar enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett sammanlagt värde som, i fråga om dödsbo och familjestiftelse, överstiger 1 000 000 kronor eller, i fråga om annan juridisk person som är skattskyldig enligt nämnda lag, 25 000 kronor,

6. juridisk person för vilken underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket 2–5 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering.

Härigenom föreskrivs att 9, 19, 20, 38, 40 och 41 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 10 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 13 eller 14 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 15 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 16 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

19 §¹

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 10 § eller registrerad varumottagare enligt 13 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

20 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

¹ Lydelse enligt prop 1999/2000:126

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 15 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 16 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tulllagen (0000:000).

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 10 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

38 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar snus eller tuggtobak,

2. från ett annat EG-land yrkesmässigt för in eller tar emot snus eller tuggtobak,

3. från tredje land importerar snus eller tuggtobak,

3. utan att vara registrerad enligt 39 §, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

4. säljer snus eller tuggtobak i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, eller

5. använder snus eller tuggtobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

40 §

Skattskyldigheten för den som är registrerad inträder när snus och tuggtobak levereras till en köpare som inte är registrerad, tas i anspråk för

annat ändamål än försäljning eller ingår i den skattskyldiges lager vid avregistrering.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 2, och som inte är registrerad enligt 39 §, inträder skattskyldigheten när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § andra stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 5 inträder skattskyldigheten när varorna används för annat än avsett ändamål. Därvid skall de redovisningsregler som anges i 22 § femte stycket tillämpas.

För den som är skattskyldig enligt 38 § 3 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen (0000:000).

41 §²

Om snus eller tuggtobak importeras från tredje land av någon annan än den som är registrerad enligt 39 § skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 38 § 3 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I övrigt tillämpas 30–32, 34, 35 och 42 §§ även i fråga om snus och tuggtobak. Därvid skall vad som gäller om upplagshavare i stället avse den som är registrerad enligt 39 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

² Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

Härigenom föreskrivs att 8, 18 och 19 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) är den som

1. har godkänts som upplagshavare enligt 9 § eller den som i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor,

2. yrkesmässigt från ett annat EG-land tar emot skattepliktiga varor enligt 12 eller 13 §,

3. har godkänts som skatterepresentant enligt 14 §,

4. säljer skattepliktiga varor till Sverige genom distansförsäljning enligt 15 §,

5. i annat fall än som avses i 1–4, från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot skattepliktiga varor,

6. från tredje land importerar skattepliktiga varor,

6. utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare, är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. annars i Sverige tillverkar etylalkohol,

8. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Att varor används för annat än avsett ändamål skall i denna lag likställas med att de går förlorade.

18 §¹

När skattepliktiga varor importeras från tredje land av någon som inte är upplagshavare enligt 9 § eller registrerad varumottagare enligt 12 §, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6 skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

19 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är upplagshavare när

a) denne levererar skattepliktiga varor till en köpare i Sverige som inte är upplagshavare eller till en köpare i ett annat EG-land som inte är

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

upplagshavare eller registrerad eller oregistrerad varumottagare eller exporterar skattepliktiga varor till en köpare i tredje land,

b) denne tar i anspråk skattepliktiga varor för annat ändamål än försäljning eller när varorna annars tas ut ur skatteupplaget utan att föras till något annat godkänt skatteupplag,

c) denne avregistreras, och omfattar de varor som då ingår i hans lager och som inte redan har beskattats,

2. den som är registrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. den som är oregistrerad varumottagare, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

4. den som är godkänd som skatterepresentant enligt 14 §, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

5. den som är säljare vid distansförsäljning enligt 15 §, när leverans sker,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål.

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna används för annat än avsett ändamål,

8. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tulllagen (0000:000).

Skattskyldigheten inträder för den, som utan att vara upplagshavare enligt 9 §, tillverkar skattepliktiga varor, när varorna tillverkas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 och 5 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §

Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt (skattskyldig) för bränslen som avses i 1 kap. 3 a § är

1. den som i Sverige tillverkar eller bearbetar bränsle eller annan som godkänts som upplagshavare enligt 3 §,

2. varumottagare som avses i 6 eller 7 §,

3. skatterepresentant enligt vad som anges i 8 §,

4. den som från ett annat EG-land säljer och levererar bränsle till en köpare i Sverige genom distansförsäljning enligt 9 §,

5. den som i annat fall än som avses i 1–4 från ett annat EG-land till Sverige för in eller tar emot leverans av bränsle,

6. annan än upplagshavare som importerar bränsle från tredje land,

6. annan än upplagshavare som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import,

7. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 7 tillämpas även i fråga om bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a, och som förbrukas

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt för vilken fartygstillstånd meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål eller

c) i motordrivet fordon i de fall bränslet ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C.

12 §

Skattskyldig för energiskatt för råttallolja samt för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för bränslen som avses i 2 kap. 1 § första stycket 6–8, bränslen enligt 3 och 4 §§ som inte avses i 1 kap. 3 a § samt vad gäller svavelskatt även bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är den som

1. tillverkar eller bearbetar bränsle,

2. enligt 6 kap. 10 § andra stycket registrerats som lagerhållare, återförsäljare eller förbrukare av bränsle,

3. i annat fall än som avses i 1 och 2

a) importerar bränsle från tredje land, eller

a) är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) med anledning av import, eller

b) för in kolbränsle, petroleumkoks, råttololja eller torvbränsle till Sverige från ett annat EG-land eller tar emot en sådan leverans, och

4. den som förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt skall betalas när bränslet används för visst ändamål men som säljer eller förbrukar bränslet för ett ändamål som medför att skatt skall betalas med högre belopp.

Vad som sägs i första stycket 4 tillämpas även i fråga om bränsle enligt 2 kap. 3 eller 4 § som inte avses i 1 kap. 3 a § och som beskattats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a eller som förvärvats utan skatt, och som förbrukas i skepp, när skeppet används för privat ändamål.

Som tillverkare anses den som för in naturgas till Sverige samt den för vars räkning sådan införsel äger rum. Som tillverkare anses även den som tar upp torvbränsle.

5 kap.

2 §

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 2, när han tar emot leverans av bränsle,

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle, *och*

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige.

2. för skatterepresentant som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 3, när köparen tar emot leverans av bränsle,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 eller 12 § första stycket 3 b, när bränslet förs in till Sverige, *och*

4. *för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycke tulllagen (0000:000).*

5 §¹

När bränsle importeras av skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a, skall skatten betalas till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 6 eller 12 § första stycket 3 a skall betala skatten till Tullverket. Därvid gäller tullagen (0000:000) och 9 kap. 4 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller
fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 och 5 §§ mervärdesskattelagen (1994:200)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 2–4 a: den som omsätter varan eller tjänsten,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 7 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är en näringsidkare: den som förvärvar tjänsten,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 § tredje stycket samt 5 a, 6 a, 6 b och 7 a §§, om den som omsätter tjänsten är en utländsk företagare och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar tjänsten,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan näringsidkare som är eller skall vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) *för den importerade varan.*

6. för import av varor: den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen (0000:000) *med anledning av importen.*

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

5 §³

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *varan* enligt tullagstiftningen *skall deklarerats för övergång till fri omsättning* eller när *införsel skall anmälas med stöd av 3 kap. 3 § tullagen (0000:000).*

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller *skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen*

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

² Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

³ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

(0000:000).

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller
fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § samt 9 kap. 3 och 6 §§ tullagen (0000:000)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

11 §

Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export.

Den som *lämnar en anmälan eller borde lämna anmälan enligt* 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för varan på grund av införseln eller utförseln.

Vid sådan införsel eller utförsel som avses i 3 kap. 3 § är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från eller ut till ett område som ligger utanför EG:s tullområde skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut med anledning av införseln eller utförseln.

Skatt enligt denna paragraf skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits.

9 kap.

3 §

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden eller *den anmälningsskyldighet som avses i 3 kap. 3 §* uppkom. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälningsskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälningsskyldige* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första

Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige* fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126.

stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden eller *anmälningsskyldigheten* uppkom, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *anmälningsskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

En gäldenär eller *anmälnings-skyldig* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller *skattskyldigheten inträdde*, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den *skattskyldige* fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller *den skattskyldige* får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En *gäldenärs* eller *anmälnings-skyldigs* yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för *gäldenären* eller den *anmälnings-skyldige*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift.

En *enskilds* yrkande i fråga om tulltillägg eller *förseningsavgift* skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget eller förseningsavgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den *enskilde*. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 3 och 6 §§ lagen (1999:673) om skatt på avfall skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Bestämmelserna i 1 § gäller dock inte för anläggningar där deponering eller förvaring sker uteslutande av

1. ett eller flera av följande avfallsslag, nämligen
 - a) jord, grus, lera, skiffer, kalkstoft, kalksten eller annan sten,
 - b) bergrester från gruvindustriell verksamhet,
 - c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet, *eller*
2. radioaktivt avfall.

- c) avfallssand från gruvindustriell verksamhet och avfall från vattenrening vid sådan verksamhet samt järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet,
2. radioaktivt avfall,
3. *vattenverksslam i slambassäng, eller*
4. *avfall i vassbädd.*

I fråga om avfall från vattenrening vid gruvindustriell verksamhet och järnhaltigt avfall från rökgasrening vid tillverkning av järnmalmspellet gäller första stycket 1 endast under förutsättning att deponering eller förvaring sker tillsammans med avfallssand från gruvindustriell verksamhet.

6 §

Avfallsskatt skall inte betalas för

1. material som är avsett att användas för driften av en avfallsanläggning eller som förs in till en sådan anläggning utan direkt samband med avfallshanteringen,
2. avfall som är avsett att inom en anläggning *behandlas genom*
 - a) kompostering eller reaktorbaserad rötning,
 - b) *förbränning,*
 - c) *användning* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle.

2. avfall som är avsett att inom en anläggning
 - a) *behandlas genom* kompostering eller reaktorbaserad rötning,
 - b) *förbrännas,*
 - c) *användas* för tillverkning av fast lagringsbart bränsle,
 - d) *avvattnas,*
 - e) *renas, under förutsättning att avfallet är flytande,*
3. *avfall som inom en anläggning är avsett att behandlas i vassbädd.*

Första stycket 2 d, e och 3 gäller endast om det vatten som avgår

från behandlingen inte deponeras inom anläggningen.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *behandling* enligt första stycket 2.

Avfallsskatt skall dock betalas för rester som uppstår efter genomförd *åtgärd* enligt första stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna i 3 och 6 §§ i sina nya lydelse tillämpas dock för tid från och med den 1 januari 2000.

Härigenom föreskrivs att 9 § fordonsskattelagen (1988:327) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Motorcyklar, personbilar, lastbilar eller bussar som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre är inte skattepliktiga.

Föreslagen lydelse

9 §

Följande fordon, som enligt bilregistret är av en årsmodell som är trettio år eller äldre, är inte skattepliktiga

- 1. motorcyklar,*
- 2. personbilar,*
- 3. andra lastbilar än sådana som är vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, eller*
- 4. bussar.*

Påhängsvagnar med en skattevikt över 3 000 kilogram är inte skattepliktiga om de dras uteslutande av personbilar, lastbilar eller bussar som kan drivas med diesellojla eller av sådana fordon som avses i 21 § andra stycket 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

dels att i 3 och 12 §§ orden ”Skattemyndigheten i Örebro län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Örebro”.

dels att 2, 6, 11, 17, 21, 22 och 23 §§ samt rubriken närmast före 23 § skall ha följande lydelse,

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och vägtrafikkungörelsen (1972:603), om inte annat sägs.

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i fordonskungörelsen (1972:595), bilregisterkungörelsen (1972:599) och trafikförordningen (1998:1276), om inte annat sägs.

6 §

Avgiftsplikt gäller inte för fordon som tillhör

1. försvarsmakten,
2. polisväsendet,
3. civilförsvaret, brandväsendet eller annan räddningstjänst,
4. väghållningen.

3. civilförsvaret, brandväsendet eller annan räddningstjänst, *eller*

En förutsättning för undantag enligt första stycket är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de angivna kategorierna.

Avgiftsplikt gäller inte heller för fordon som enligt bilregistret är av en årsmodell som är 30 år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik.

För fordonskombinationer är det motorfordonet som är avgörande för om kombinationen är undantagen från avgiftsplikt.

11 §

Nuvarande lydelse

För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med högst tre axlar tas vägavgiften ut med 6 314 kronor per år, 631 kronor per månad, 168 kronor per vecka och 50 kronor per dag. För motorfordon eller ledad motorfordonskombination med fyra eller flera axlar tas vägavgiften ut med 10 524 kronor per år, 1 052 kronor per månad, 277 kronor per vecka och 50 kronor per dag.

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar och den högsta totalvikten som

fordonskombinationen kan ha.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften sättas ned med 50 procent vid köp av sådant vägavgiftsbevis som anges i 16 §, under förutsättning att beviset är köpt före den 1 juli 2002.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Föreslagen lydelse

Vägavgift tas ut med olika belopp beroende på antal axlar och vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordon's motor uppfyller enligt följande.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon⁴.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor⁵</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG eller fordon som uppfyller i direktivet högre ställda krav.

<i>Antal axlar</i>	<i>Avgift per år</i>	<i>Avgift per månad</i>	<i>Avgift per vecka</i>	<i>Avgift per dag</i>
<i>högst 3 axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>
<i>4 eller fler axlar</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>	<i>x kronor</i>

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar som *en* fordonskombination kan ha.

För fordon registrerade i Grekland skall vägavgiften sättas ned med 50 procent vid köp av sådant vägavgiftsbevis som anges i 16 §, under förutsättning att beviset är köpt före den 1 juli 2002.

⁴ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33 (Celex 31988L0077), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG (EGT L 44, 16.2.2000, s. 1, Celex 31999L0096).

⁵ Omräkning till svenska kronor av de i euro angivna nya avgiftssatserna, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. De nya avgiftssatserna har därför markerats med x.

17 §

Vägavgift skall betalas tillbaka om

1. avgiftsplikt upphör för ett fordon under tid för vilken vägavgift har betalats, eller

2. ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift skall tas ut med annat belopp.

En förutsättning för återbetalning är att vägavgiftsbeviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

I fall som avses i första stycket 2 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när registreringsbesiktning skedde. Återbetalning skall ske med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från den dag registreringsbesiktning skedde.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på x^6 kronor.

21 §

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdad i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges anslutning till avtalet, kan visas upp. Avtalet och protokollet publiceras i Sveriges internationella överenskommelser

Vägavgift skall inte betalas för fordonet, om ett giltigt bevis för betald väganvändning utfärdad i ett annat europeiskt land i överensstämmelse med det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges anslutning till avtalet, kan visas upp. *Avtalet har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 underskrivna protokollet för*

⁶ Omräkning till svenska kronor av den i euro angivna nya administrationsavgiften, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. Den nya administrationsavgiften har därför markerats med x.

(SÖ).

att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999. Avtalet och protokollen publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)⁷.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

22 §

Beskattningsmyndigheten skall efter ansökan besluta om återbetalning av vägavgift för svenskt årsbevis om beviset ges in till beskattningsmyndigheten före utgången av den period för vilken avgiften har betalats. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att vägavgiftsbeviset kom in.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 210 kronor.

Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på x^8 kronor.

Reglering av vägavgiften enligt ecu-kursen

Reglering av vägavgiften enligt euro-kursen

23 §

De belopp i svenska kronor som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas per den 1 januari varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor motsvarar de belopp i *ecu* som anges i artikel 8 och 10 i det i 21 § nämnda avtalet.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av *ecu* som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent eller 5 *ecu*, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

De belopp i svenska kronor som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas för varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor motsvarar de belopp i *euro* som anges i artikel 8 och 10 i det i 21 § nämnda avtalet.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av *euro* som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent eller 5 *euro*, skall föregående års belopp fortsätta att gälla.

⁷ SÖ 1997:50 och SÖ 2000:xx. Protokollet om ändring av avtalet förs in i Sveriges internationella överenskommelser när protokollet ratificerats. Detta kan göras först när Riksdagen godkänt protokollet, vilket föreslås göras i samband med de föreliggande ändringarna i vägavgiftslagen. Protokollet har således ännu inte något ordningsnummer och har därför markerats med xx.

⁸ Omräkning till svenska kronor av den i euro angivna nya administrationsavgiften, se bilaga 6, kan inte göras förrän efter den 1 oktober, se 23 § denna lag. Den nya administrationsavgiften har därför markerats med x.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna lag skall tas ut under påföljande kalenderår. Beloppen avrundas nedåt.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Har vägavgift beslutats för tiden före ikraftträdandet enligt äldre föreskrifter skall vägavgift enligt 11 § i dess nya lydelse (tillkommande avgift) betalas för tiden från och med ikraftträdandet till utgången av avgiftsperioden. För kalendermånad utgör avgiften 1/12 och för dag 1/360 av vägavgiften för helt år.
4. Den som är avgiftsskyldig vid ikraftträdandet skall betala tillkommande avgift.
5. Tillkommande avgift skall betalas senast en månad efter ikraftträdandet.
6. Tillkommande avgift som understiger 300 kronor behöver inte betalas.
7. Brukandeförbudet i 25 § skall för tillkommande avgift gälla först efter sista betalningsdag.

Härigenom föreskrivs i fråga om bilskrotningslagen (1975:343)

dels att nuvarande 12–14 §§ skall betecknas 19–21 §§,

dels att 9 och 11 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 12–18 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skrotningsavgift skall betalas för personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram och lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram. För bussar och lastbilar skall skrotningsavgift endast betalas i de fall försäljningsskatt skall betalas för sådana fordon enligt lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon. Skrotningsavgift för bussar och lastbilar skall betalas även i de fall försäljningsskatt inte tas ut på grund av bestämmelserna i 4 § andra stycket nämnda lag.

Skrotningsavgift skall betalas till staten för fordon som registreras i bilregistret och som är personbil, buss med en totalvikt av högst 3 500 kilogram eller lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt av högst 3 500 kilogram.

11 §

Bestämmelserna i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon med undantag av 8 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning i fråga om skrotningsavgift. Vidare finns bestämmelser för skrotningsavgift i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Bestämmelser om förfarandet vid påförande av skrotningsavgift finns i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

12 §

Avgiftsskyldig är

1. tillverkaren, för avgiftspliktigt motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet,

2. importör som har registrerats enligt 13 § andra stycket, för avgiftspliktigt motorfordon som förs in till landet,

3. ägaren, för

a) avgiftspliktigt motorfordon som tillverkas inom landet av annan tillverkare än sådan som avses i 1,

b) avgiftspliktigt motorfordon som förs in i landet på annat sätt än som avses i 2,

c) fordon som efter ändring har blivit avgiftspliktigt,

d) motorfordon som från att ha använts på sådant sätt att motorfordonet varit undantaget från registrering i bilregistret i stället används så att det blir registreringspliktigt, och

e) avgiftspliktigt fordon som förvärvats från sådan person eller organisation som erhållit kompensation enligt 16 §.

13 §

Tillverkare som avses i 12 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad tillverkare).

Importör som inför avgiftspliktiga motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare kan, om verksamheten är av större omfattning, registreras som avgiftsskyldig hos beskattningsmyndigheten (registrerad importör).

14 §

Avgiftsskyldigheten inträder när fordonet första gången införs i bilregistret eller, om fordonet samtidigt avställts, då avställningen upphör.

För icke avgiftspliktiga fordon som ändras till avgiftspliktiga fordon inträder avgiftsskyldighet när fordonet tas upp i bilregistret som fordon av avgiftspliktigt slag, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör.

För fordon för vilket ägaren beviljats kompensation enligt 16 § inträder avgiftsskyldigheten när fordonet förvärvats av annan.

15 §

Skrotningsavgift beslutas genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret.

Avgiften skall för avgiftsskyldig som avses i 12 § 1 och 2 betalas senast inom en månad efter utgången av den månad avgiftsskyldigheten inträder och för avgiftsskyldig som avses i 12 § 3 senast tre veckor efter avgiftsskyldighetens inträde.

Regeringen föreskriver vilken myndighet som svarar för beslut om avgift enligt första stycket.

16 §

Kompensation för betald skrotningsavgift kan beviljas, om fordonet förvärvats av

1. utländsk beskickning eller karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Kompensation för skrotningsavgift kan även beviljas om fordonet förvärvats av en medlemsstats ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, om Sverige har träffat överenskommelse om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, eller om Sverige träffat sådan

överenskommelse som avses i 10 kap. 7 § andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200). Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Beskattningsmyndigheten prövar frågor om kompensation för betald skrotningsavgift.

17 §

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

18 §

Fordon som avses i 12 § 3, får inte användas, om skrotningsavgiften inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag och anstånd med betalningen inte har lämnats.

Om det finns särskilda skäl får beskattningsmyndigheten besluta att ett visst fordon får användas trots bestämmelsen i första stycket.

En ägare av ett fordon som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas i strid mot första stycket döms till penningböter.

Bestämmelsen i tredje stycket gäller även föraren, om han kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid besiktning, inspektion, tillsyn eller haveriundersökning enligt 35 § fordonskungörelsen (1972:595).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

2. lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, lagen (1999:673) om skatt på avfall, lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter, och lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. skall

fortfarande tillämpas beträffande den upphävda lagen (1978:69) om försäljningskatt på motorfordon.

Prop. 2000/01:31
Bilaga 10

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Riksskatteverket,

2. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. 10 kap. 1–4 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

4. lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.,

5. skattebetalningslagen (1997:483),

6. lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, eller

7. tullagen (0000:000).

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Vad som sagts i första stycket 1 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

¹ Lydelse enligt prop. 1999/2000:126

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2000-10-23

Närvarande: f.d. justitierådet Lars Å. Beckman, regeringsrådet Susanne Billum, justitierådet Göran Regner.

Enligt en lagrådsremiss den 28 september 2000 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt,
2. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
3. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
7. lag om ändring i tullagen (0000:000),
8. lag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall,
9. lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327),
10. lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
11. lag om ändring i bilskrotningslagen (1975:343),
12. lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
13. lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Jan Larsson, kammarrättsassessorn Gabriella Loman, kammarrättsassessorn Petter Classon och hovrättsassessorn Hans Levén.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i lagen om tobaksskatt

I remissen föreslås vissa ändringar i reglerna om skattskyldighet vid import och tidpunkt för skattskyldighetens inträde i syfte att anpassa reglerna till vad som gäller enligt mervärdesskattelagen och tullagstiftningen. Motsvarande ändringar föreslås i lagen om alkoholskatt och lagen om skatt på energi. Avsikten är bl.a. att skyldigheten att betala punkt- och mervärdesskatt vid införsel av varor från områden utanför EG:s skatteområde skall bli densamma oavsett om området ligger innanför eller utanför EG:s tullområde.

Lagrådet vill inledningsvis anmärka att de aktuella punktskattelagarna grundar sig på andra EG-direktiv än mervärdesskattelagen. Det är därför inte självklart att regler om t.ex. skattskyldighet kan ändras till vad som gäller på mervärdesskatteområdet. Denna fråga har inte berörts i remissen. Enligt Lagrådets mening bör ett klagörande ske i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

När det gäller utformningen av de föreslagna lagändringarna vill Lagrådet anföra följande.

I 9 § finns regler om vem som är skattskyldig för tobaksskatt. I den nuvarande punkt 6 av paragrafen anges som skattskyldig den som ”från tredje land importerar skattepliktiga varor”. Enligt förslaget i remissen skall punkten i stället avse den som utan att vara upplagshavare eller registrerad varumottagare är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 § tullagen med anledning av import. Förslaget kan jämföras med förslaget till ändring av 20 §, vilken anger vid vilken tidpunkt skattskyldigheten inträder. I en ny punkt 8 anges sålunda att skattskyldigheten, i de fall som avses i 9 § första stycket 6, inträder vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat vid sådan införsel som avses i 5 kap. 11 § första eller andra stycket tullagen.

Båda bestämmelserna hänvisar således till 5 kap. 11 § tullagen. I denna paragraf föreskrivs bl.a. följande. Gäldenären, eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd, är skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut för en vara vid import eller export (första stycket). Den som lämnar anmälan eller borde lämna anmälan enligt 3 kap. 3 § är skyldig att betala annan skatt än tull för varan på grund av införseln eller utförseln (andra stycket). Enligt remissförslaget skall andra stycket ges följande lydelse: Vid sådan införsel eller utförsel som avses i 3 kap. 3 § är den som skulle ha varit gäldenär om varan hade varit tullbelagd och förts in från eller ut till ett område som ligger utanför EG:s tullområde skyldig att betala annan skatt än tull som skall tas ut med anledning av införseln eller utförseln.

Enligt Lagrådets mening kan den valda lagstiftningstekniken leda till oklarhet. 5 kap. 11 § tullagen förutsätter för sin tillämpning att bestämmelser om skatt för viss vara vid import/export respektive vid införsel/utförsel finns i en skatteförfattning. Detsamma synes gälla i fråga om vem som i ett visst fall är skattskyldig. En bestämmelse i den aktuella skatteförfattningen om att skattskyldig är den som enligt tullagens bestämmelser skall betala skatt blir då förvirrande och innehållslös. Lagrådet anser därför att den aktuella bestämmelsen om skattskyldighet i lagen om tobaksskatt bör utformas så att den kan läsas självständigt.

En fråga som också kan ställas är varför de paragrafer som i remissförslaget hänvisar till 5 kap. 11 § tullagen utformats på olika sätt, då de uppenbarligen är avsedda att ha samma tillämpningsområde. Enligt Lagrådets mening skulle den ovannämnda oklarheten kunna undvikas, samtidigt som syftet med remissförslaget uppnås, om de båda paragraferna utformas i huvudsak efter mönster av den föreslagna 20 § första stycket 8.

Lagrådet anser med hänvisning till det anförda att utformningen av de berörda bestämmelserna bör övervägas ytterligare.

Förslaget till lag om ändring i lagen om alkoholskatt

Prop. 2000/01:31
Bilaga 11

Beträffande de föreslagna ändringarna i 8 och 19 §§ hänvisar Lagrådet till vad som ovan anförts angående förslaget till lag om ändring i lagen om tobaksskatt.

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på energi

Beträffande de föreslagna ändringarna i 4 kap. 1 och 12 §§ samt 5 kap. 2 § hänvisar Lagrådet till vad som ovan anförts angående förslaget till lag om ändring i lagen om tobaksskatt.

Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen

Lagrådet hänvisar till vad som ovan anförts angående förslaget till lag om ändring i lagen om tobaksskatt.

Förslaget till lag om ändring i tullagen

Beträffande 9 kap. 6 § andra stycket föreslås att begreppen ”gäldenär eller anmälningsskyldig” skall bytas ut mot ”enskild”. Det blir då oklart om t.ex. kommuner kommer att falla utanför bestämmelsens tillämpningsområde. Frågan bör belysas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Eftersom tullagen träder i kraft den 1 januari 2001 behövs inga ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till den föreslagna ändringslagen.

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på avfall

3 §

Paragrafen innehåller undantag från bestämmelserna i 1 § om avfallsskatt, i fråga om anläggningar där deponering och förvaring sker uteslutande av vissa angivna avfallsslag. I remissen föreslås att det i paragrafens första stycke införs en ny punkt 4 som innehåller undantag för ”avfall i vassbädd”. Enligt Lagrådets mening är ordet avfall i detta sammanhang alltför generellt och skulle kunna leda till att avfall, som inte är avsett att undantas från skatteplikten, kommer att omfattas av skattefrihet. Lagrådet föreslår att punkten 4 ges följande lydelse: ”4. flytande avfall i vassbädd”.

6 §

I paragrafen räknas upp vissa avfallshanteringsmetoder som om de används inom en avfallsskattepliktig anläggning medför att avfallsskatt inte skall tas ut. De angivna behandlingsmetoderna i punkten 2 föreslås i remissen utökade med d) avvattning av avfall, e) rening av flytande avfall. Vidare införs i en ny punkt 3 skattefrihet för behandling i

vassbädd. Under hänvisning till vad Lagrådet anfört i anslutning till 3 § förordar Lagrådet att i punkten 3 före ordet ”avfall” införs ordet ”flytande”.

I 6 § införs också i ett nytt andra stycke den begränsningen att första stycket 2 d, 2 e och 3 gäller endast om det vatten som avgår från behandlingen inte deponeras inom anläggningen. Lagrådet vill peka på att lagtexten kan läsas så att skattefriheten gäller också i fall där vattnet försvinner från anläggningen till följd av översvämning, läckage o.dyl. I tydlighetens intresse förordar Lagrådet att andra stycket ges följande lydelse.

”Första stycket 2 d, 2 e och 3 gäller endast om det vatten som avgår vid behandlingen skall tas om hand utan att deponeras inom anläggningen.”

Lagrrådet vill slutligen anmärka att det behövs en följdändring i 8 § 3, eftersom det inskjutits ett nytt andra stycke i 6 §.

Förslaget till lag om ändring i lagen om vägavgift för vissa tunga fordon

I 11 § i såväl nuvarande som föreslagen lydelse anges vägavgift för olika fordonstyper i svenska kronor. Likaså föreskrivs i 17 och 22 §§ om avgift i svenska kronor för återbetalning av vägavgift. Enligt 23 § skall de belopp i svenska kronor som anges i nämnda paragrafer räknas om för varje kalenderår. Beloppen i svenska kronor skall motsvara de belopp i euro som anges i artikel 8 och 10 i det avtal som nämns i 21 § i lagen. Omräkningen skall ske enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan. Regeringen skall före november månads utgång fastställa de omräknade beloppen för påföljande kalenderår.

Enligt Lagrådets mening är det mindre lämpligt att i en svensk lagtext ange belopp i svenska kronor som senare skall räknas om efter eurokursens utveckling. Den av riksdagen beslutade lagtexten kommer då sannolikt att ha rätt belopp i svenska kronor bara övergångsvis. Det är istället att föredra att man, på motsvarande sätt som t.ex. i lagen (1992:1528) om offentlig upphandling, anger det belopp i utländsk valuta som är det grundläggande värde som i detta fall bestämmer avgifternas storlek. Lagrådet föreslår därför att de nya belopp som skall anges i 11,17 och 22 §§ bestäms i euro med föreskrift om att avgiften skall erläggas i motsvarande belopp i svenska kronor. I 23 § kan då anges att omräkning skall ske efter kursen per den första vardagen i oktober föregående år. Vidare bör regeringen – såsom i remissförslaget - åläggas att fastställa de sålunda omräknade beloppen i svenska kronor senast före november månads utgång före det år som avgifterna gäller.

Beträffande övergångsbestämmelserna anmärker Lagrådet att punkt 3 torde avse endast det fallet att skillnaden mellan den beslutade och en ny, högre vägavgift enligt 11 § i dess nya lydelse skall betalas.

I 17 § införs en regel av innehåll att beslut enligt ”denna lag” får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Såsom bestämmelsen utformats täcker den samtliga beslut enligt bilskrotningslagen. Vid lagrådsföredragningen har emellertid upplysts att detta inte varit avsikten. När det gäller beskattningsbeslut skall gälla överklagandebestämmelserna i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. En hänvisning till dessa bestämmelser bör därför tas in i förevarande paragraf. Lagrådet förordar att paragrafen ges följande lydelse:

”Andra beslut enligt denna lag än sådana som anges i 8 kap. 1 § första och andra styckena lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.”

Lagrådet vill tillägga att för den händelse avsikten varit i remissen att vissa beslut inte skall få överklagas måste detta anges i lagtexten.

Lagrådet vill också ifrågasätta om inte i lagtexten borde införas en bestämmelse av innebörd att länsrätts beslut får prövas av kammarrätten endast om kammarrätten har meddelat prövningstillstånd. I ett flertal författningar har under senare år införts bestämmelser om prövningstillstånd. Enligt Lagrådets mening synes bestämmelserna i bilskrotningslagen lämpa sig väl för en sådan reglering.

Lagrådet ifrågasätter om inte lagförslaget bör förses med en övergångsbestämmelse. Som anförs i avsnitt 9 i remissen innebär de nya reglerna en viss ändring i materiellt hänseende genom att avgiftsskyldighet skall inträda och kompensationsrätt skall bortfalla.

Förslaget till lag om ändring i lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter

I remissen föreslås att hänvisningen i 1 kap. 1 § till lagen om försäljningsskatt på motorfordon skall tas bort. Bakgrunden härtill är att det i budgetpropositionen för 2001 föreslagits att sistnämnda lag skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000. I en övergångsbestämmelse till förslaget i budgetpropositionen föreskrivs dock att den upphävda lagen fortfarande skall gälla i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

I en övergångsbestämmelse till förevarande lagförslag anges att lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter (LPP), lagen om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter (avräkningslagen) samt lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. (indrivningslagen) skall fortfarande tillämpas beträffande den upphävda försäljningsskattelagen.

Lagrådet har inget att invända mot förslaget till övergångsbestämmelse såvitt avser fortsatt tillämpning av LPP. När det gäller avräkningslagen och indrivningslagen däremot bör övergångsregleringen enligt Lagrådets mening tas in i den i budgetpropositionen föreslagna lagen om upphävande av försäljningsskattelagen.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Prop. 2000/01:31

Bilaga 11

Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 26 oktober 2000

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Winberg, Lindh, Sahlin, von Sydow, Klingvall, Pagrotsky, Östros, Messing, Engqvist, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm, Bodström.

Föredragande: statsrådet Ringholm

Regeringen beslutar proposition 2000/01:31 Vissa förmögens- och punktskattefrågor, m.m.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon		31999L0062
